

A TE RÉHRADICE

moravská z Rajhradu

- 1) A te Réhradice na pěkný rovině,
teče tam voděnka dolů po dědině.
Je pěkná, je čistá.
- 2) A po tej voděnce drobný rebe skáčó,
pověz mi má milá, proč tvý oči pláčó,
tak smutně, žalostně.
- 3) Pláčó, ony pláčó, šuhaju, pro tebe,
že sme sa dostali daleko od sebe, daleko od sebe.
- 4) Proč by neplakaly, dyž hlavěnka bolí,
mosijó zaplakat šohajovi kvůli, šohajovi kvůli.

AFRIČANČATA

hudba i text: Jaromír Nohavica

- 1) V Africe tam žijou sloni a podobná zvířata
mezi stromy je tam honí Afričančata
načančané Afričanče jako uhel černé je
ráno skočí na saranče a jede do Guineje
Na na na na na na na na na na
- 2) Děvčata tam honí kluky a kluci zas děvčata
k nám to mají trochu z ruky Afričančata
přes moře a přes potoky dva tisíce šest set mil
na kole tak dva tři roky, no a pěšky ještě dýl
Na na na na na na na na na na
- 3) Průšvih je když Afričanče černé jak mé boty
narodí se naší Anče od nás z Dolní Lhoty
ale narodí či nenarodí vždyť je to vlastně putna
hlavně že nám nemarodí a že mu u nás chutná
Na na na na na na na na na na

AHOJ SLUNKO

hudba i text: Jaromír Nohavica

- 1) Ahoj slunko tobě to teda dneska sekne
včera mi bylo smutno ale dneska už je zase mírně pěkně
jo někdy se zdá že něco nejde ale ono to pak jde
doba ta není zlá to jenom některé vteřiny jsou zlé
Ahoj
- 2) Ahoj slunko jsem rád že jsi ještě
osuš mi moje vlasy jsou promáčené předvčerejším deštěm
no prostě jsem zmok naštěstí voda teče shora dolů
třicátý třetí rok to takhle přes překážky táhnem spolu
Ahoj
- 3) Ahoj slunko jsem rád že tě vidím
doma mi bylo smutno a tak jsem zase vyšel mezi lidi
srdce potřebuje svý a kdo bere měl by taky něco dát
člověk ten není zlý jen prostě některé lidi nemám rád
Ahoj
- 4) Ahoj slunko ty máš dneska hezké tváře
a kdyby snad mělo být smutno tak na to já mám svoje opraváře
a tak dál mi sviť a až zalezeš za mraky jako tečka
vylezeš zase vid' a tu chvíli než to bude tu já přečkám
Ahoj

AMAZONKA

- 1) Byly krásné naše plány, byla jsi můj celej svět,
čas je vzal a nechal rány, starší jsme jen o pár let.
Tenkrát byly děti malý, ale život utíká,
už na „táto“ slyší jinej, i když si tak neříká.
- R) Ó, nebe modrý zrcadlí se v řece, která všechno ví,
stejnou barvu jakou měly tvoje oči džínový.
- 2) Kluci tenkrát, co tě znali, všude, kde jsem s tebou byl,
Amazonka říkali a já hrdě přisvědčil.
Tvoje strachy, že ti mládí pod rukama utíká,
způsobily, že to nikdo Amazonka neříká.
- R) Ó, nebe modrý ...

3) Zlatý kráse cingrlátek, jak sis časem myslela,
vadil možná trampskej šátek, nosit dál 's ho nechtěla.
Teď jsi víla z paneláků, samá dečka, samej krám.
Já si přál jen, abys byla pořád stejná, přísahám.

R) Ó, nebe modrý ...

ANDĚL

hudba i text: Karel Kryl

1) Z rozmlácenýho kostela, v krabici s kusem mýdla,
přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla.
Díval se na mne oddaně, já měl jsem trochu trému,
tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.

R) A proto, prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat,
aby mi mezi dveřmi pomohl hádat,
co mě čeká a nemine, co mě čeká a nemine.

2) Pak hlídali jsme oblohu, pozorující ptáky,
debatující o Bohu a hraní na vojáky.
Do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat,
to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat.

R) A proto, prosím, věř mi, ...

3) Když novinky mi sděloval u okna do ložnice,
já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice.
A tak jsem pozbyl anděla, on oknem uletěl mi,
však přítel prý mi udělá Nového z mojí helmy.

R) A proto, prosím, věř mi, ...

ASCALONA

hudba i text: Eman Prkno Sally

- 1) Táborák zvolna zhasíná, osada už jde spát,
kytara tiše doznívá, do duše padá chlad,
staříčkový šerif už líně ruku po láchvi vztáh',
pistole chová na klíně, brouká si v temnotách.
- R) Když jsem byl mlád, bývala Ascalona
nejhezčí osadou, kterou jsem znal,
jak častokrát hýřila Ascalona
divokou náladou, kterou jsem znal.
Však slávě pistolí už zvolna dozvání
a lesem nehlučí to vlčí volání,
já půjdu spát, však vlajka Ascalony
musí nad hrobem mým navěky vlát.
- 2) Vyschly už láhve na stole, pohasl ohňůžár,
šerif své těžké pistole pověsil na stožár,
na vlajku smutně se dívá, kytaru pohladí
a jeho hlava šedivá vzpomíná na mládí.
- R) Když jsem byl mlád, ...

BARBORA PÍŠE Z TÁBORA

hudba: Jaroslav Uhlíř; text: Zdeněk Svěrák

- 1) Maminko, tatínku, posílám Vám vzpomínku
z letního tábora, jistě víte, že Vám píše Vaše dcera Barbora.
- 2) Strava se nedá jíst, dneska byl jen zelný list.
Polívka studená, co v ní plavou místo nudlí číslice a písmena.
- 3) Myslela jsem prostě, že budou různé soutěže,
slíbili bojovku, pak jsme hráli vybíjendu, na ovce a na schovku.
- 4) Štefan, hlavní vedoucí, chodí s naší vedoucí,
která je příšera, scházejí se, líbají se u totemu za šera.
- R) Proč jsem se nenarodila o pár let dřív?
Dneska bych krásně chodila se Štefanem, co říká si Steve.
Proč jste mě prostě neměli o pár let dříve?
Řekla bych: nebud' nesmělý, líbej mě, Steve.
- 5) Závěrem dopisu ještě trochu popisu:
ta bréca vedoucí je tlustá jak dvě normální oddílové vedoucí.

- 6) Když běží po lese, všechno na ní třese se.
Užívá make-upu, co na ní ten Štefan vidí, to já prostě nechápu.
- R) Proč jsem se nenarodila o pár let dřív ...
- 7) Pošlete dvě tři sta, jsem bez peněz dočista.
Pojedem do Písku, máme v plánu zastavit se v jitexovém středisku.
- 8) Když jsme se koupali, všichni na mě koukali.
Je to tím, že možná v jednoduchých plavkách už jsem už jsem prostě nemožná.
- +) Proč jsem se nenarodila, nenarodila dřív?

BAREVNÝ SVĚT

- R) Tak se kolem dívej a pojď kousek blíž,
že se tady dějou věci, to se podivíš.
No tak už se koukej, barev je čím dál víc,
modrá louka, žlutá voda, slunce zelený.
- 1) To si jednou malý kluk sám s barvami hrál,
pustil uzdu fantazii, po zdi maloval.
Pokoj měl hned nebe a u okna stál strom,
na něm ptáci fialoví, jak je viděl on.
- R) Tak se kolem dívej...
- 2) Svět barvami hýřil, kluk jiné brýle měl
a na té své modré louce spoustu kytek chtěl.
Nechyběl tu motýl, co módní proužky má,
žlutý potok podél stěn jak škála hřejivá.
- R) Tak se kolem dívej...
- 3) Kluk se jenom díval a velkou radost měl,
a když přišla máma domů, pochlubit se chtěl.
Neřek ani slovo a za ruku ji vzal,
ten svůj poklad pohádkový hned jí ukázal.
- R) Tak se kolem dívej...

BATALION

Víno máš a markytánku, dlouhá noc se prohýří.
Víno máš a chvílku spánku, díky, díky verbíři.

- 1) Dříve, než se rozední, kapitán k osedlání rozkaz dává,
ostruhami do slabin koně pohání.
Tam na straně polední čekají ženy, zlatáky a sláva,
do výstřelů karabin zvon už vyzvání.
- R) Víno na kuráž a pomilovat markytánku,
zítra do Burgund batalion zamíří.
Víno na kuráž a k ránu dvě hodinky spánku,
Díky, díky vám královští verbíři.
- 2) Rozprašen je batalion, poslední vojáci se k zemi hrouťí,
Na polštáři z kopretin budou věčně spát.
Neplač sladká Marion, verbíři nové chlapce přivedou ti,
Za královský hermelín padne každý rád.
- R) Víno na kuráž a pomilovat markytánku ...

BEDNA OD WHISKY

hudba i text: Miki Ryvola

- 1) Dneska už mí fóry ňák nejdou přes pysky,
stojím s dlouhou kravatou na bedně od whisky.
Stojím s dlouhým obojkem, jak stájovej pinč,
tu kravatu co nosím, mi navlík soudce lynč.
- R) Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká.
Do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
Tak dopni do tý bedny, ať na cestu se dám.
- R) Tak kopni do tý bedny, ...
- 2) Mít tak všechny bedny od whisky vypitý,
postavil bych malej dům na louce ukrytý.
Postavil bych malej dům a z okna koukal ven
a chlatal bych tam s Billem a chlatal bych tam Ben.
- R) Tak kopni do tý bedny, ...
- 3) Kdyby si se hochu jen pořád nechtěl rvát,
nemusel si dneska na týhle bedně stát.

Moh si někde v suchu tu svoji whisky pít,
nemusel se hochu na krku laso mít.

R) Tak kopni do tý bedny, ...

4) Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,
do krku mi zůstane jen dírka mrňavá.
Jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok,
mám to smutnej konec a whisky ani lok.

R) Tak kopni do tý bedny, ...

BIBLE

hudba i text: Jan Nedvěd

1) Mámo, řekni, co to máš, jakou knížku v rukách máš,
černej obal s křížkem v dlaních schováváš.
Řekni, proč s ní chodíš spát, chci to tajemství tvé znát,
dospělá jsem, už nemusíš se bát.

R) Zákon dnů, co kolem nás dával svět a dával čas.
Bible skrývá to, co měl by nosit den.
Zanechá ti v duši pláč, proč to všechno je a nač.
Pomáhá, když na dně zmírání touhy sen.

2) Staré listy otvírám, čtu ta slova, vždyť je znám,
kdo to psal, řekni mámo, kdo to psal.
Ten nás musel dobře znát, život žít snad tisíckrát,
tak ji schovej mámo, každej by se smál.

R) Zákon dnů, co kolem nás ...

BLÁZNOVA UKOLÉBAVKA

hudba: Pavel Dydovič; text: František Řebíček

- 1) Máš, má ovečko, dávno spát, už píseň ptáků končí,
kvůli nám přestal i vítr vát, jen můra zírá zvenčí,
já znám její zášť, tak vyhledej skryš,
zas má bílejší plášť a v okně je mříž.
- R) Máš, má ovečko, dávno spát,
a můžeš hrát, ty mě můžeš hrát,
vždyť přijdou se ptát, zítra zas přijdou se ptát,
jestli ty v mých představách už mizíš.
- 2) Máš, má ovečko, dávno spát, už máme půlnoc temnou,
zítra budou nám bláznů lát, že ráda snídáš se mnou,
proč měl bych jim lhát, že jsem tady sám,
když tebe mám rád, když tebe tu mám.
- R) Máš, má ovečko, ...

BLIZARD

hudba i text: Jiří Grossmann

- 1) Když jde blizzard s vichřicí, já sám jedu vánicí
a na cestě jsem už skoro celý den,
jedu k té, o níž jsem snil, cestou dlouhou přes sto mil,
a jen deset mil mi zbývá k Mary Ann,
a jen deset mil mi zbývá k Mary Ann.
- 2) Jedu nocí šílenou, bílou mlhou, černou tmou
a můj koník už je taky unaven,
sčítám chvíli za chvílí, sčítám míli za mílí,
a jen sedm mil mi zbývá k Mary Ann.
- 3) Kůň už nemůže a pad', zchromil ho ten věčněj chlad,
vítr stopy ničí jako ráno sen,
tak se nocí probívám, z láhve brandy popívám,
a jen tři míle mi zbývají k Mary Ann.
- 4) V dále světla zaplály, to mý oči hledaly,
potíž je jen v tom, že nemůžu dál,
na sedlo si hlavu dát, už se mi chce strašně, strašně spát,
a jen sto yardů mi zbývá k Mary Ann.

- 5) Tak ho našli za pár dní ležet v jámě bezedný,
tvář měl bílou a oči jako len,
v ruce prsten, co chtěl jí dát, proč ho, k čertu, nemoh' hřát,
a jen sto yardů mu zbývá k Mary Ann.

BON SOIR MADEMOISELLE PARIS

hudba: Petr Janda; text: Zdeněk Rytíř

- 1) Mám v kapse jeden frank, jsem nejbohatší z bank nad Seinou,
mám víc než krupíer a stíny Sacre-Coeur nade mnou.
- R) Láska je úděl tvůj, pánbůh tě opatruj,
bonsoir, mademoiselle Paris, bonsoir, mademoiselle Paris.
- 2) Zním bulvár Saint Michelle, tam jsem včera šel s Marie-Claire,
vím, jak zní z úst krásnejch žen slůvka "car je t'aime, oh, mon cher".
- R) Láska je úděl tvůj, ...

BORŠICKÁ

- 1) Rež, rež, rež, drobná rež,
na co sa ty malušičká za mnú dreš.
- 2) Rež, rež, rež, drobňučká,
eště si ty moja milá malučká.

BOTY PROTI LÁSCE

hudba: Lee Hazlewood; text: E. Krečmar

- 1) Zas mi říkal, že má něco pro mne,
a to něco, to prý láska je.
Já však nechci žádnou lásku v domě,
přináší jen žal a výdaje.
Mám proti lásce boty, ty chrání paní svou,
ty boty vždycky jdou a všechno hezké pošlapou.
- 2) Žiju sama díky těmto botám,
žiju sama zásluhou těch bot,
často sice klukům hlavy motám,
botám ale city nejsou vhod.
V těch botách ráda šlapu, zvlášť po lásce nás dvou,
ty boty vždycky jdou a všechno hezké pošlapou.
- 3) Tyhle boty nosím někde v duši,
někde v duši, ne však na nohou.
Jsou tam dole, kde mi srdce buší,
od bušení mu však pomohou.
V těch botách ráda šlapu a to se mi prý mstí,
prý v těchto botách jdu a tak si šlapu po štěstí.

Rc)Pozor, boty! Pochodem vchod!

BRIGA ARIEL

hudba i text: Jan Konečný

- 1) Moje briga má jméno Ariel,
řek mi kapitán, když mě zval.
|: Prej abych s ním jako lodník jel,
fajn džob co mi nabídl bral. :|
- 2) On velký prachy mi sliboval,
čert ví jestli ňáký má.
Já nevěřil a tak žvanil dál,
že zejtra už vyplouvá.
- R) Celej den a celou noc,
stožár se nade mnou kejvá,
chceš to znát tak klidně pojd',
ať vidíš jaký to bejvá.

Žaludek stoupá vejš a vejš,
na lodi všechno skřípá,
do vočí tak jako mořská sůl
ostrej vítr tě štípá.

- 3) Vítr už v lanoví kvílí,
vlny jako domy jsou,
Má briga se zmítá bouř í zlou
s palubou pod vodou.
- 4) Kdyby někdo vám do očí tvrdit chtěl,
že by práci pro vás měl fajn,
dejte si říct, že by bral jen ten,
kdo je blázen a nemá šajn.
- R) Celej den a celou noc ...

BURÁKY

- 1) Když Sever válčil s Jihem a zem šla do války
na polích místo bavlny teď rostou buráky.
A v dáli u silnice je vidět vojáky,
jak flákají se s kvérem a louskaj buráky.
- R) Hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a louskat buráky.
Hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a louskat buráky.
- 2) Plukovník je v sedle, volá Yenkeeové jdou,
mužstvo v trávě leží, prej dál už nemohou.
Plukovník se otočí a hledí do dálky,
jak jeho slavná armáda tam louská buráky.
- R) Hej hou, hej hou, ...
- 3) Až tahle válka skončí a jestli budem žít,
svý milenky a matky zas půjdem políbit.
Až zeptaj se mě: Hrdino, cos dělal za války?
Já flákal jsem se s kvérem a louskal buráky.
- R) Hej hou, hej hou, ...

- 1) Nadešel asi poslední den, podívej celá planeta blázní
a já neuroním ani slzu pro ni, jenom zamknu dům.
Půjdu po kolejích až na konečnou,
hle jak mám krok vojensky rázný
a nezastavím ani na červenou na truc předpisům.
- R) Tak tady mě máš, dnes můžeš říkat klidně co chceš,
zbylo tak málo vět, tak málo slov co nelžou.
- 2) Už si nebudem hrát na román, setři růž, nikdo nás nenatáčí,
je poslední den a zbyla nám jen miska cukroví.
Ať všechny hospody dnes doženou plán,
ať svět z posledního pije a tančí.
Já nebudu pít, nechám na plno znít v hlavě všechno co mám.
- R) Tak tady mě máš ...
- 3) Žádný ze slibů, z těch co jsem ti dal
nejde vyplnit a nejde vzít zpátky,
tak ať točí se svět mladší o deset let
na desce Jethro Tull.
Ať alespoň dnes platí, co dřív jsem jen lhal:
Carpe diem – život je krátký.
V tvých očích je klid a já nemám chuť snít,
co by bylo dál.

CO JSEM MĚL DNES K OBĚDU

hudba: Jiří Šlitr; text: Jiří Suchý

- 1) Představte si, představte si, co jsem měl dnes k obědu,
Představte si, představte si, co jsem měl dnes k obědu.
Knedlíky se zelím, se zelím kyselým,
knedlíky se zelím, se zelím kyselým.
To koukáte, to koukáte, co jsem měl dnes k obědu.
- 2) Představte ...
pak jsem jed u stolu kdo ví co v rosolu.
- 3) Představte ...
kapustu vařenou jedli jsme ji s Mařenou.
- 4) Představte ...
sám jsem si za pecí zadělal telecí.
- 5) Představte ...
šhubánky maštěný baštil jsem jak praštěný.
- 6) Představte ...
uzený na hráchu, střílel jsem ho na bráchu,
jeseter na kmíně, koupil jsem ho v Londýně,
buchtičky se šódó, zapíjel jsem je vodó,
borůvky na sádle, našel jsem je ve prádle,
pirožky, blinčiky, kartofěly, svinčiky,
co je moc, to je moc, syrečky from Holomóc,
na chlebě romadúr od madam de Pompadour,
špenátovou konzervu, ted'ka všechno rozervu,
vařené bravčové, sežrali ho bačové,
žincica z Levoče, zná ji každý Jihočech,
koprovou vode dna dala tetka hodná,
kuní ocas na špeku, přinesli mě od Fleků,
kuřata smažený, ale už bez Mařeny.
To koukáte ...

COLORADO

1) Když projížděl jsem starým Coloradem,
tu uslyšel jsem výkřik vzdálený,
|: jel jsem podle hlasu a, k mému úžasu,
ležel tam muž k zemi skolený. :|

R) Ruty-šuty, Arizona, Texas,
ruty-šuty, Arizona má,
jel jsem podle hlasu a, k mému úžasu,
ležel tam muž k zemi skolený.

2) Sklonil jsem se k jeho obličej,
poznal jsem v něm svého dvojníka,
jeho tělo bylo probodáno nožem,
teplá krev mu z rány vytéká.

R) Ruty-šuty, Arizona, Texas, ...

3) Privil ke mně hlasem zmírajícím:
"Příteli můj, padre jediný,
byla to na mě léčka, já to nevěděl,
a jako starej vůl jsem naletěl.

R) Ruty-šuty, Arizona, Texas, ...

4) Když chceš, hochu, Arizonu znáti,
musíš umět jezdit, bít se, pít,
musíš umět střílet, ženy milovat,
potom můžeš Arizonu znát.

R) Ruty-šuty, Arizona, Texas, ...

COŽ SE MNĚ, MÁ MILÁ

- 1) Což se mně, má milá, hezká zdáš.
Budeš-li tak hezká, až se vdáš?
|: Ještě hezčejší, můj nejmilejší,
vem si mě, vem si mě, uhlídáš. :|
- 2) Což se mně, má milá, hezká zdáš.
Copak ti máti dá, až se vdáš?
Krávu s telátkem, ovci s jehňátkem,
strakatou slepičku s kuřátkem.
- 3) Vem si mě, můj milej, vem, vem, vem,
dobrá hospodyňka jsem, jsem, jsem.
Já ráno vstávám, kravičkám dávám,
kuželíček každěj den vyprádám.

ČERNÝ MUŽ

tradicional; text: E.Knos

- 1) Černý muž pod bičem otrokáře žil,
černý muž pod bičem otrokáře žil,
černý muž pod bičem otrokáře žil,
kapitán John Brown to zřel.
- R) |: Glory, glory aleluja :| 3x
kapitán John Brown to zřel.
- 2) Sebral z Virginie černých přátel šik,
prapor svobody pak zdvih.
- 3) Hrstka statečných však udolána jest,
kapitán John Brown je jat.
- 4) Zvony Charlestownu z dáli temně zní,
Johnův den to poslední.
- 5) John Brown mrtev jest a jeho tělo tlí,
jeho duch však kráčí dál.

ČERVENÁ ŘEKA

- 1) Pod tou skálou, kde proud řeky syčí
a kde ční červený kamení,
žije ten, co mi jen srdce ničí,
koho já ráda mám k zbláznění.
- 2) Víím, že lásku jak trám lehce slíbí,
já ho znám, srdce má dřevavý,
ale já ho chci mít, mně se líbí,
bez něj žít už mě dál nebaví.
- 3) Často k nám jezdívá s kytkou růží,
nejhezčí z kovbojů v okolí,
vestu má ušitou z hadích kůží,
bitej pás, na něm pár pistolí.
- 4) Hned se ptá, jak se mám, jak se daří,
kdy mu prý už to svý srdce dám,
na to já odpovím, že čas maří,
srdce blíž Červený řeky mám.
- 5) Když je tma a jdu spát, noc je černá,
hlavu mám bolavou závratí,
ale já přesto dál budu věrná,
dokud sám se zas k nám nevrátí,
dokud sám se zas k nám nevrátí,
hm hm hmm, hm hm hmm hm hm hmmm.

ČÍ SÓ HODE

moravská z Hanácka

- 1) Čí só hode, naše hode, podíme, stará do hospode,
hojája, hojája, hojája.
Bodem tam do rána tancovat holána, hojajája.
- 2) Přišla Anka do hospode, podívat se na ty hode, ...
- 3) Chtělo se jí tancovati, nechcele jo chlapci bráti, ...
- 4) Voře Antoš podle meze, košola mo z gatí leze, ...
- 5) Mařa za ním poskakoje, košolo mo zastrkoje, ...

ČTYŘI BYTELNÝ KOLA

R) Čtyři bytelný kola, má náš proklatej vůz,
tak ještě pár dlouhej chvil, zbejvá nám, tam je cíl,
a tak zpívej O Santa Cruse.
Polykej whisky a zvířenej prach, nesmí nás porazit strach,
až přejedem támhleten pískovej plac,
tak nemusíš se už vůbec rudochů bát.

1) Tatínku, tatínku, já mám plný nočníček!
To není nočníček synku, ale soudek s prachem.

R) Jen tři bytelný kola ...

2) Georgi, zpomal, vždyť jsem celá roztřesená!
Mlč, ženo, a zalez do vozu.

R) Jen dvě bytelný kola ...

3) Georgi, vždyť jedeš jak s hnojem!
Co jsem si naložil, to si taky vezu.

R) Jedno bytelný kolo ...

4) Tatínku, tatínku, já se strašně bojím indiánů!
Ale, tady přece žádní indiáni nejsou.

R) Žádný bytelný kolo,
nemá náš proklatej vůz ...

5) Ua, uá, ua, uá, ua, uá !
Jsem raněnej, jsem střelenej, jsem úplně bez koleček.

DAJÁNA

hudba: Paul Anka; text: Zdeněk Borovec

- 1) Tam, kde leží věčný sníh, tam uslyšíš dívčí smích,
tam, kde můžeš jenom snít, věrnou lásku těžko mít,
přece ta zem dívku má, je malá a je sama,
krásné jméno má, Dajána.
- 2) Lidé o ní říkají, že je v lásce nestálá,
ona ale potají jediného v mysli má,
na toho, kdo klid jí vzal, dnem i nocí čeká dál,
krásná, bláhová Dajána.
- 3) Ten, kdo klid jí navždy vzal, odešel si bůh ví kam,
Dajána má v srdci žal, žije marným vzpomínkám,
předstírá-li ve dne smích, pláče v nocích bezesných
krásná, bláhová Dajána.
- +) Srdce, které zastesklo si, s úsměvem teď žal svůj nosí,
stále čeká, čeká dál, o-o, o-o, o-o-o-o-o-o-o-o.
- 4) Ospalá jde ulicí, nezbaví se lásky pout,
sny, jež voní skořicí, sny, jež nelze obejmout,
Navždy bude sama snít, nenalezne nikdy klid,
krásná, bláhová Dajána.

- 1) Nebe je veliká
klouzačka ledu
na hřbetě oslíka
za tebou jedu
na krku cinká mi
větévka uschlého bezu
v ošatce ze slámy
dárky ti vezu
- R) Kamaše z medvědí kůže
až půjdeš přes kaluže
palčáky z jezevčí srsti
až budou zábst tě prsty
ušanku z ovčího vlasu
až půjdeš do nečasů
a své srdce bouchající
až půjdeš ve vichřici
- 2) Škraloupy ze sněhu
vločky a jíní
už dává se do běhu můj oslíček líný
kouří se z komína
už čekají jenom na mě
začíná hostina
na voňavé slámě
- R) Kamaše z medvědí kůže ...

- 1) Šel včera městem muž a šel po hlavní třídě.
Šel včera městem muž a já ho z okna viděl.
Na flétnu chorál hrál, znělo to jako zvon
a byl v tom všečen žal, ten krásný, dlouhý tón
a já jsem náhle věděl: Ano, to je on, to je on.
Vyběh jsem do ulic jen v noční košili.
V odpadcích z popelnic křisy se honily.
A v teplých postelích lásky i nelásky
tiše se vrtěly rodinné obrázky
a já chtěl odpověď na svoje otázky, otázky.
- R) |: Na na na... :|
- 2) Dohnal jsem toho muže a chytl za kabát.
Měl kabát z hadí kůže, šel z něho divný chlad.
A on se otočil a oči plné vran a jizvy u očí,
celý byl pobodán a já jsem náhle věděl,
kdo je ten pán, onen pán.
Celý se strachem chvěl, když jsem tak k němu došel
a v ústech flétnu měl od Hieronyma Bosche.
Stále měsíc nad domy, jak čírka ve vodě,
jak moje svědomí, když zvrací v záchodě
a já jsem náhle věděl: Ano, to je Darmoděj, můj Darmoděj.
- R) Můj Darmoděj, vagabund osudů a lásek,
jenž prochází všemi sny, ale dnům vyhýbá se.
Můj Darmoděj, krásné zlo, jed má pod jazykem,
když prodává po domech jehly se slovníkem.
- 3) Šel včera městem muž, podomní obchodník,
šel, ale nejde už, krev skápla na chodník.
Já jeho flétnu vzal a zněla jako zvon
a byl v tom všečen žal, ten krásný dlouhý tón
a já jsem náhle věděl: Ano, já jsem on, já jsme on.
- R) Váš Darmoděj, vagabund osudů a lásek,
jenž prochází všemi sny, ale dnům vyhýbá se.
Váš Darmoděj, krásné zlo, jed mám pod jazykem,
když prodávám po domech jehly se slovníkem.
Na na na na...

DEJ MI VÍC SVÉ LÁSKY

hudba: Pavel Janda; text: P. Chrastina

- 1) Vymyslel jsem spoustu nápadů, aů,
co podporujou dobrou náladu, aů,
hodit klíče do kanálu,
sjet po zadku holou skálu,
v noci chodit strašit do hradu.
- 2) Dám si dvoje housle pod bradu, aů,
v bílé plachtě chodím pozadu, aů,
úplně melancholicky
s citem pro věc, jako vždycky,
vyrábím tu hradní záhadu.
- R) Má drahá, dej mi víc, má drahá, dej mi víc,
má drahá, dej mi víc své lásky, aů,
já nechci skoro nic, já nechci skoro nic,
já chci jen pohladit tvé vlásky, aů.
- 3) Nejlepší z těch divnejch nápadů, aů,
mi dokonale zvednul náladu, aů,
natrhám ti sedmikrásky,
tebe celou, s tvými vlásky,
zamknu si na sedm západů.
- R) Má drahá dej mi víc, ...
- 4) Vymyslel jsem spoustu nápadů ...
+ aů, aů, aů, aů.

DEN JE KRÁSNÝ

hudba: Jiří Bažant, Jiří Malásek, Vlastimil Hála; text: Vratislav Blažek

Den je krásný, den je krásný, den je krásný s tebou.
Když dva se rádi mají i v lednu je jak v máji
i v lednu je jak v máji s tebou,
s tebou, s tebou, s tebou.

Noc je krásná, noc je krásná, noc je krásná s tebou.
Když dva jsou jako jeden, tu v máj se změní v leden,
tu v máj se změní leden s tebou,
s tebou, s tebou, s tebou.

Svět je krásný, svět je krásný, svět je krásný s tebou.

DĚLÁNÍ

hudba: Jaroslav Uhlíř; text: Zdeněk Svěrák

- 1) Když máš srdce zjhlé, když máš potíže,
tak dej cihlu k cihle, těsto do díže,
upeč třeba chleba, postav třeba zed',
žal se krásně vstřebá, začni s tím hned teď,
začni s tím hned teď.
- 2) Dělání, dělání všechny smutky zahání,
dělání, dělání je lék.
Dělání, dělání, to nám úsměv zachrání,
dělání, dělání je lék.

DEZERTÉR

hudba: Miloš Dvořáček; text: Dušan Vančura

- 1) Zdál se mi, má milá, jednou sen,
zdál se mi, má milá, jednou sen,
žes' přišla k nám, žes' přišla k nám,
já jsem mašíroval pod oknem,
žes' přišla k nám, žes' přišla k nám,
já jsem mašíroval pod oknem.
- 2) To nebyl, můj milej, žádněj sen,
já přišla k vám, já přišla k vám,
ty jsi byl na vojnu odveden.
- 3) Na vojnu do Hradce Králové,
tam prej na nás, tam prej na nás
šavlema blejskají Prajzové.
- 4) Tejden už v zákopu ležíme,
co přijde dál, co přijde dál,
kdy budem ládovat, nevíme.
- 5) Vtom se zved' větríček májovej,
od Prajza k nám, od Prajza k nám
přinesl papírek notovej.
- 6) Tak mě tu máš zase, má milá,
proč měl bych jít s Prajzem se bít,
když on je muzikant jako já.

DIVOKÉ KONĚ

hudba i text: Jaromír Nohavica

- 1) |: Já viděl divoké koně, běželi soumrakem, :|
vzduch těžký byl a divně voněl tabákem,
vzduch těžký byl a divně voněl tabákem.
- 2) Běželi, běželi, bez uzdy a sedla krajinou řeka a hor,
sper to čert, jaká touha je to vedla za obzor.
- 3) Snad vesmír nad vesmírem, snad lístek na věčnost,
naše touhu ještě neumírej, sil máme dost.
- 4) V nozdřích sládne zápach klisen na břehu jezera,
milování je divoká píseň večera.
- 5) Stébla trávy sklání hlavu, staví se do šiku,
král s dvořany přijíždí na popravu zbojníků.
- 6) Chtěl bych jak divoký kůň běžet, nemyslet na návrat
s koňskými handlíři vyrazit dveře, to bych rád.
Já viděl divoké koně...

DOKUD SE ZPÍVÁ

hudba i text: Jaromír Nohavica

- 1) Z Těšína vyjíždí vlaky co čtvrt hodinu,
včera jsem nespal a ani dnes nespočinu,
svatý Medard, můj patron, ťuká si na čelo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
- 2) Ve stánku koupím si housku a slané tyčky,
srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky,
ze školy dobře vím, co by se dělat mělo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
- 3) Do alba jízdenek lepím si další jednu,
vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu,
za oknem míhá se život jak leporelo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
- 4) Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze,
houpe to, houpe to na housenkové dráze,
i kdyby supi se slítali na mé tělo,
tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
- 5) Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa,
zvedl jsem telefon a ptám se: "Lidi, jste tam?",
a z veliké dálky do uší mi zaznělo,
že dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó,
že dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

DON DIEGO

- R) Diego, don Diego, krásný koně máš,
Diego, don Diego, proč máš v očích pláč?
- 1) Za to hříbě, don Diego, tady nugety mé všechny máš,
za to hříbě, don Diego, za tu malou bílou tvář.
- R) Diego, don Diego, ...
- 2) Do očí pohled' svému koni, až v nich uzříš ohňů zář,
pak skloň hlavu do jeho hřívý a vzpomeň na tu malou bílou tvář.
- R) Diego, don Diego, ...
- Rc) Tenkrát, tenkrát jsem ještě nevěděl, staříčkový done Diego, co
to hříbě pro tebe znamená, nevěděl jsem, že se přihnalo

štváno žárem, až ke dveřím tvého ranče s malým živým
uzlíčkem u sedla.

R) Diego, don Diego, ...

DUNÍ KLÁDA KORYTEM

1) Celý roky prachy jsem si skládal,
nikdy svýho floka nepropil,
vod lopaty měl vohnutý záda,
paty od baráku jsem navodlepil.
Nikdo neví, do čeho se někdy zamotá,
tohle já už dávno pochopil.

R) Duní kláda korytem, bacha dej, hej, bacha dej,
s tou si, brácho, netykej, netykej.

2) Taky kdysi vydělat jsem toužil,
brácha řek mi, že by se mnou šel.
Tak jsem háky, lana, klíny koupil,
sekyru jsme svoji každej doma měl.
A plány veliký, jak fajn se budem mít,
nikdo z nás pro holku nebrečel.

R) Duní kláda korytem, ...

3) Dřevo dostat k pile, kde ho koupí,
není těžký, vždyť jsme fikaný.
Ten rok bylo ale jaro skoupí
a teď jsme na dně my i vory svázaný.
A k tomu můžem říct, jen že nemáme nic,
jen kus práce nedodělaný.

R) Duní kláda korytem, ...

ELEKTRICKÝ VALČÍK

hudba: Jaroslav Uhlíř; text: Zdeněk Svěrák

- 1) Jednoho letního večera na návsi pod starou lípou
hostinský Antonín Kučera vyvalil soudeček s pípou,
nebylo to posvícení, nebyla to neděle,
v naší obci mezi kopci plnily se korbele.
- R) Byl to ten slavný den, kdy k nám byl zaveden elektrický proud,
byl to ten slavný den, kdy k nám byl zaveden elektrický proud,
střídavý, střídavý, silný elektrický proud,
střídavý, střídavý, zkrátka elektrický proud.
- Rc) Kdo tu všechno byl:
okresní a krajský inspektor, hasičský a recitační sbor,
poblíže obecní váhy, tříčlenná delegace z Prahy,
zástupci nedaleké posádky pod vedením poručíka Vosátky,
početná skupina montérů, jeden z nich pomýšlel na dceru
sedláka Krušiny, dále krojované družiny,
alegorické vozy, italský zmrzlinář Antonio Cosi
na motocyklu Indián, a svatý Jan, z kamene vytesán.
- R) Byl to ten slavný den, ...
- 2) Na stránkách obecní kroniky ozdobným písmem je psáno:
tento den pro zdejší rolníky znamená po noci ráno,
budeme žít jako v Praze, všude samé vedení,
jedna fáze, druhá fáze, třetí pěkně vedle ní.
- R) Byl to ten slavný den, ...
- Rc) Z projevu inženýra Maliny, z Elektrických podniků:
vážení občané, vzácní hosté, s elektřinou je to prosté:
od pantáty vedou dráty do žárovky nade vraty,
odtud proud se přelévá do stodoly, do chléva,
při krátkém spojení dvou drátů dochází k takzvanému zkratu,
kdo má pojistky námi předepsané, tomu se při zkratu nic nestane,
kdo si tam nastrká hřebíky, vyhoří a začne od píky.
Do každé rodiny elektrické hodiny!
- R) Byl to ten slavný den, ...
- +) střídavý, střídavý, silný elektrický proud,
střídavý, střídavý, zkrátka elektrický proud.

EŠČE SI JÁ POHÁR VÍNA ZAPLATÍM

Moravská z Kopanic

- 1) Ešče si já, ešče si já pohár vína zaplatím.
Potom sa já, potom sa já k mojej milej navrátím.
|: Od večera do rána, muzika nám vyhrává,
pijme, pijme, pijme, pijme, pijme, bílé vínko z pohára. :|
- 2) Ešče si já, ešče si já pohár vína zaplatím.
Potom sa já, potom sa já k mojej milej navrátím.
Potom pújdem na pána, co s nama zle nakládá,
pijme, pijme, pijme, pijme, pijme, dobré vínko z pohára.

EŠŤĚ SOM SA NĚOŽENIL

Slovenská lidová

- 1) Ešte som sa neoženil, už ma žena bije,
a ja som si prihotovil tri bukové kyje.
|: S jedným budem ženu biti
a s tým druhým deti, deti, deti, deti,
a s tým tretím kyja kyjačiskom pôjdem na zálety. :|
- 2) Keď ty pôjdeš, pôjdem aj ja, pôjdeme obaja,
opýtame še mlynára, co to za novina.
Kolečka še obracajú,
pšenička še mele, mele, mele, mele,
moja milá še vydáva, pujdzem na vešele.

FRANKY DLOUHÁN

hudba: Glen Campbell; text: Jan Nedvěd

- 1) Kolik je smutného, když mraky černé jdou
lidem nad hlavou, smutnou dálavou,
já slyšel příběh, který velkou pravdu měl,
za čas odletěl, každý zapomněl.
- R) Měl kapsu prázdnou Franky Dlouhán,
po státech toulal se jen sám
a že byl veselej, tak každěj měl ho rád,
tam ruce k dílu přiloží a zase jede dál
a každěj, kdo s ním chvílku byl,
tak dlouho se pak smál.
- 2) Tam, kde byl pláč, tam Franky hezkou píseň měl,
slzy neměl rád, chtěl se jenom smát.
A když pak večer ranče tiše usínaj,
Frankův zpěv jde dál, nocí s písni dál.
- R) Měl kapsu prázdnou ...
- 3) Tak Frankyho vám jednou našli, přestal žít,
jeho srdce spí, tiše smutně spí.
Bůhví jak a za co tenhle smíšek konec měl,
farář píseň pěl, umíráček zněl.
- R) Měl kapsu prázdnou ...

GRÓNSKÁ PÍSNIČKA

hudba i text: Jaromír Nohavica

- 1) Daleko na severu je grónská zem
žije tam Eskymačka s Eskymákem
|: my bychom umrzli jim není zima
snídají nanuky a eskyma :|
- 2) Mají se bezvadně vyspí se moc
půl roku trvá tam polární noc
na jaře vzbudí se a vyběhnou ven
půl roku trvá tam polární den
- 3) Když sněhu napadne nad kotníky
hrávají s medvědy na četníky
medvědi těžko jsou k poražení
neboť medvědy ve sněhu vidět není
- 4) Pokaždé ve středu přesně ve dvě
zaklepe na iglú hlavní medvěd
dobrý den mohu dál na vteřinu
nesu vám trochu ryb na svačinu
- 5) V kotlíku bublá čaj kamna hřejí
psi venku hlídají před zloději
smíchem se otrásá celé iglú
medvěd jim předvádí spoustu fíglů
- 6) Tak žijou vesele na severu
srandu si dělají z teploměrů
my bychom umrzli jim není zima
neboť jsou doma a mezi svýma

- 1) Ještě máš pod kůží smích,
ještě pod mou hlavou ruku máš,
tiše pod závěsy vzlouznul nám den
zeptat se, kolik si mě ještě dáš,
a než ti pod nos sedne z verandy kouř,
pomalu sprcha smývá dnešní noc,
ne, nejsem nešťastnej, vždyť mám tě,
mám tě rád, a to je tak moc.
- 2) Žádný velký slova, sliby a nic,
objetí, něha, pomoc, činy jsou víc,
plujeme po řece, kde není snad břeh,
myšlenkám poroučíme: jen žádnéj spěch!
Tak hezky zvolna, jednou ty, jednou já,
už se mi po nocích, už o tobě zdá,
tak jenom opatrně, zvolna,
po špičkách, jak v lásce se má.
- 3) Ještě mám pod kůží smích,
ještě od snídaně mléka chuť,
a den na mě přes tvý mávnutí dých',
dneska se stýskat bude, buď jak buď,
Jakub si někde brumlá to svoje 'dádá',
až ho oblíkneš, tak pusku mu dej,
a řekni, že mě máš ráda,
že nám bude ve čtyřech hej.
- 4) Žádný velký slova, sliby a nic,
objetí, něha, pomoc, činy jsou víc,
plujeme po řece, kde není snad břeh,
myšlenkám poroučíme: jen žádnéj spěch!
Tak hezky zvolna, jednou ty, jednou já,
už se mi po nocích, už o tobě zdá,
tak hezky opatrně, zvolna,
po špičkách, jak v lásce se má,
tak hezky opatrně, zvolna,
po špičkách, jak v lásce se má ...

HLAVNĚ, ŽE JSME NA VZDUCHU

- 1) Když radosti není dosti, raduju se z maličností.
Představím si třeba kdyby lidi žili jako ryby
|: To je dobře náhodou, že nežijem pod vodou.
Na vzduchu, na vzduchu, můžem zpívat ejchuchu.
Zpívati si pod vodou nejde ani náhodou,
z hlubiny, z hlubiny vyšly by jen bubliny. :|
- 2) Jen si představ, milá babi, že jsme dejme tomu krabi.
Nebyla bys mou babičkou, byla bys mořskou krabičkou.
Bud'me rádi, Bohouši, že žijeme na souši.
Na zemi, na zemi ušmudlané sazemi.
Vžij se rybě do kůže, třeba ti to pomůže,
I když jsi na suchu, hlavně, že jsi na vzduchu.

HLÍDAČ KRAV

hudba i text: Jaromír Nohavica

- 1) Když jsem byl malý, říkali mi naši,
dobře se uč a jez vtipnou kaši,
až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv.
Takový doktor si sedí pěkně v suchu,
bere velký peníze a škrábe se v uchu
já jim ale na to řek: chci být hlídačem krav.
- R) Já chci: Mít čapku s bambulí nahoře, jíst kaštiny, mýt se v lavoře,
od rána po celý den, zpívat si jen, zpívat si: Pam pam pam ...
- 2) K Vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl, nevyčet jsem z nich
nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy.
Ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
každý na mě hleděl jako na pytel blech.
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.
- R) Já chci : Mít čapku s bambulí nahoře ...
- 3) Dnes už jsem starší a vím co vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím
a když je mi velmi smutno, lehnu do mokré trávy.
S nohama křížem a rukama za hlavou,
koukám nahoru na oblohu modravou,
kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

HO HO WATANAY

indiánská ukolébavka; text: Pavel Žalman Lohonka

- 1) Spinkej můj maličký, máš v očích hvězdičky,
dám ti je do vlasů, tak usínej, tak usínej.
- R) Ho ho Watanay, ho ho Watanay,
ho ho Watanay, Ki okená, Ki okená.
- 2) Sladkou vůni nese ti noční motýl z perleti,
vánek ho kolíbá, už usíná, už usíná.
- R) Ho ho watanay ...
- 3) V lukách to zavoní, rád jezdíš na koni,
má barvu havraní, jak uhání, jak uhání.
- R) Ho ho watanay ...
- 4) V dlani motýl usíná, hvězdička už zhasíná,
vánek co ji k tobě nes, až do léta ti odlétá.

HOLUBÍ DŮM

hudba: J.Uhlíř; text: E.Synek

- 1) Zpívám ptákům a zvláště holubům,
stával v údolí mém starý dům,
ptáků houf zalétal ke krovům,
měl jsem rád holubích křídel šum.
Vlídna dívka jim házela hrách,
máváním perutí víří prach,
ptáci krouží a neznají strach,
měl jsem rád starý dům, jeho práh.
- R) Hledám dům holubí, kdopak z vás cestu ví?
Míval stáj roubenou, bílý štít.
Kde je dům holubí a ta dívka, kde spí,
Vždyť to ví, že jsem chtěl pro ni žít.
- 2) Sdílný déšť vypráví okapům,
bláhový, kdo hledá tenhle dům.
Odrůstáš chlapeckým střevícům
neslyšíš holubích křídel šum.

Nabízej úplatou cokoli,
nepojíš cukrových homolý,
můžeš mít třeba zrak sokolí,
nespatříš ztracené údolí.

R) Hledám dům holubí, ...

HONKY TONKY BLUES

hudba: Jiří Šlitr; text: Jiří Suchý

|: Každý ráno na piáno hraje Jack, hraje Jack,
každý ráno na piáno hraje Jack, hraje Jack
honky tonk, honky tonk, honky tonky blues. :|
Nikomu v domě nevadí, že to piáno neladí,
když hraje Jack, jak už jsem řek, svý honky tonky blues.

HORO, HORO, VYSOKÁ JSI

Česká

- 1) Horo, horo, vysoká jsi! Má panenka, vzdálená jsi;
|: vzdálená jsi za horama, vadne láska mezi náma. :|
- 2) Vadne, vadne až uvadne! Není ve světě pro mne žádné,
není žádné potěšení pro mne více k nalezení!

HRÁZ

hudba i text: Jan Nedvěd

- 1) Stál tam na stráni dům, v něm židle a stůl,
pár kůží a krb, co dřevo z něj voní,
s jarem, když máj rozdá barvy svý,
tu sosna krásná nad chajdou se sklóní,
a říčka, když stříbrným hávem se přikryje s ránem,
svý ahoj jí dáš a pak je tu den,
zazní údolím kytara tvá, ta píseň ráno uvítá,
svět s ním, svět s ním.
- 2) Touláš se po lese, touláš a jenom tak bloumáš
a koruny stromů tě uvítaj' rosou,
víš, že času je dost, to znáš,
a možná potkáš někde dívku bosou,
po slůvkách, který se říkaj', po dnech něžných stisků
vás uvítá chajda a pak je tu den,
zazní údolím kytara tvá, ta píseň ráno uvítá,
svět s ním, svět s ním.
- 3) Však náhle volání táhlé ti přeruší snění
a oznámí všem: je poslední den,
voda zaplaví údolí,
sosnu, chajdu, pohled zabolí,
ta hráz je potřebná všem, však zabíjí den,
co nosil tě v náručí romantickém,
zazní údolím bolest tvá, ta bolest ráno uvítá,
svět s ním, svět s ním ...

HUDSONSKÉ ŠÍFY

hudba i text: Wabi Daněk

- 1) Ten, kdo nezná hukot vody lopatkama vířeny, jako já, jó, jako já,
kdo Hudsonský slapy nezná sírou pekla šířeny,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
Ten, kdo nepřekládal uhlí, šíf když na mělčinu vjel,
málo zná, málo zná,
ten, kdo neměl tělo ztuhlý, až se nočním chladem chvěl,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.

- R) Ahoj, páru tam hod',
ať do pekla se dříve dohrabem,
johoho, johoho.
- 2) Ten, kdo nezná noční zpěvy zarostenejch lodníků
jako já, jó, jako já,
ten, kdo cejtí se bejt chlapem, umí dělat rotyku,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
Ten, kdo má na bradě mlíko, kdo se rumem neopil,
málo zná, málo zná,
kdo necejtí hrůzu z vody, kde se málem utopil,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
- R) Ahoj, páru tam hod' ...
- 3) Kdo má roztrhaný boty, kdo má pořád jenom hlad
jako já, jó, jako já,
kdo chce celý noci čuchat pekelnýho ohně smrad,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
Kdo chce zhebnout třeba zejtra, komu je to všechno fuk,
kdo je sám, jó, jako já,
kdo má srdce v správným místě, kdo je prostě příma kluk,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
- R) Ahoj, páru tam hod' ... + johoho.

CHAJDA

- 1) |: V dáli za horama, stojí chajda malá. :|
Pod ní teče řeka, nad ní černá skála.
Pod ní teče řeka, nad ní černá skála.
- 2) Přišla velká voda, vzala chajdu malou.
Teď dva kamarádi nemaj' si kam lehnout.
- 3) Smutně bloudí světem, hledaj chajdu svojí.
Tam, kde chajda stála, černá skála stojí.
- 4) Neplač kamaráde pro tu chajdu malou.
Dřív, než jaro přijde, postavíme novou.

CHODÍM PO BROADWAY

- 1) Chodím po Broadway hladov sem a tam,
chodím po Broadway hladov sem a tam,
chodím po Broadway, po Broadway, po Broadway, hladov sem a tam.
- R) Singi jou, jou, jupi, jupi, jou, jou, jou,
singi jou, jou, jupi, jupi jou, jou, jou,
singi jou, jou, jupi, jou, jou jupi,
singi jou, jou, jupi, jupi jou.
- 2) Práci nedostanu černou kůži mám,
práci nedostanu, nedostanu, protože já černou kůži mám.
- R) Singi jou, jou, ...
- 3) Moje černé děti mají stále hlad,
moje černé děti, černé děti, moje děti mají stále hlad.
- R) Singi jou, jou, ...
- 4) A já pevně věřím, že zas přijde den,
a já pevně věřím, pevně věřím, že zas bude černoch svoboden.
- R) Singi jou, jou, ...

IGELIT

hudba i text: Jan Nedvěd

1. Ukrytý v stínu lesa, igelit, to kdyby přišel k ránu déšť.
Pod hlavou boty, nůž, tátovu bundu šitou z maskáčů.
K ránu se mlhy zvednou a ptáci volaj hele, lidi, svítá,
pak větvičky se nalámou na oheň, aby uvařili čaj.
- R) A všichni se znaj, znaj, znaj a blázněj a zpívaj
a po cestách dál, dál, dál hledaj normální svět.
- 2) Ukrytý v stínu lesa k večeru znavený nohy skládaj
kytara zpívá o tom, jak dřív bylo líp.
Ten, kdo neví, nepochopí, nepromíjí čas nic, všechno vrátí,
ta chvilka, co máš na život, ti plyne, jak od ohýnku dým.

INDIÁN

- 1) Indián, jaký div stepí pán býval dřív,
kdys postrach prémie, dávno již nežije.
- R) Tak zašla dávná sláva indiánů
a romantika ta nežije už.
- 2) Kultury bílý muž na fůry, dovez už,
nejdřív dal rudochům střelný prach, potom rum.
- R) Tak zašla dávná ...
- 3) Válečná sekera dávno již zteřela,
dneska s ní den co den štípají dříví jen.
- R) Tak zašla dávná ...
- 4) Do boje když se bral, rudou se maloval.
Čím barvil, dřív svou pleť, barví si vlasy teď.
- R) Tak zašla dávná ...

ISLAND

hudba i text: Jiří Wabi Ryvola

- 1) Má zem je krásná jako stín červených borovic.
Tam, kde je Island, hoří den jako knot voskovic.
Hřímá zemí fjordů severák,
má země zpívá jako pták.
Vím, že je příliš vzdálená, vzdálená, vzdálená.
- 2) Můj starý kompas na svou zem dávno už zapomněl.
Jít za modrou střelkou nikdy jsem v pravý čas neuměl.
Když září na obloze Velký vůz,
zpívá o své zemi smutné blues.
O zemi, kde roste jenom lišejník,
jenom mech a lišejník.
- 3) Tam, kde můj otec míval dům z červených borovic,
vítr už rozvál všechen dým ze starých voskovic.
O tom, kde jsou lidé, co jsem znal,
o dívce, kterou jsem nikdy nepoznal,
jen staré ságy zpívají, zpívají, zpívají.

- 1) Išiel Macek do Malacek šošovičku mláci,
zabudol si cepy doma, musel sa on vráciť.
- R) Ej, Macejko, Macejko, kokokoko,
zahraj mi na cenko kokokoko,
na tú cenkú strunu nunununu,
ej, dzunu, dzunu, dzunu, nunununu!
- 2) Zahral Macek dzunu, dzunu,
potom prestal hráci,
husle sa mu rozsypaly,
cepom po nich mláčil.
- R) Ej, Macejko, ...

JÁ BUDU CHODIT PO ŠPIČKÁCH

hudba: Petr Novák; text: Ivo Plicka

- 1) Zavři oči a jdi spát,
vždyť už bude brzo den,
nech si o mně něco zdát,
ať je krásný ten tvůj sen.
- R) Já budu chodit po špičkách,
snad tě tím nevzbudím,
až slunce vyjde v tmách,
polibkem tě probudím.
- 2) Jdi si lehnout, ať už spíš,
ať z toho snu něco máš,
ráno, až se probudíš,
polibek mi taky dáš.
- R) Já budu chodit ...
- 3) Rozhod' vlasy na polštář
a sni o mně krásný sen
nebo ráno nepoznáš,
že je tady nový den.
- +) Já budu chodit po špičkách,
já budu chodit po špičkách,
áááááááá ...

JARNÍ TÁNÍ

hudba i text: Jan Nedvěd

- 1) Když první tání cestu sněhu zkříží
a nad ledem se voda objeví,
voňavá zem se sněhem tiše plíží,
tak nějak líp si balím, proč, bůhví.
- R) Přišel čas slunce, zrození a tratí,
na kterých potkáš kluky ze všech stran,
|: Hubenej Joe, Čára, Ušoun se ti vrátí,
oživne kemp, jaro, vítej k nám. :|
- 2) Kdo ví, jak voní země, když se budí,
pocit má vždy, jak zrodil by se sám,
jaro je lék na řeči, co nás nudí,
na lidi, co chtěj' zkazit život nám.
- R) Přišel čas slunce, ...
- 3) Zmrznout by měla, kéž by se tak stalo,
srdce těch pánů, co je jim vše fuk,
pak bych měl naději, že i příští jaro
bude má země zdravá jako buk.
- R) Přišel čas slunce, ...
+ oživne kemp, jaro, vítej k nám ...

JASNÁ ZPRÁVA

hudba: Petr Janda; text: Pavel Vrba

- 1) Skončili jsme jasná zpráva,
proč o tebe zakopávám dál,
projít bytem já abych se bál.
Dík tobě se vidím zvenčí,
připadám si starší menší, sám,
kam se kouknu, kousek tebe mám.
- R) |: Pěnu s vůní jablečnou, vyvanulý sprej,
telefon, cos ustříhla mu šňůru.
Knížku krásně zbytečnou, co má živý děj,
píše se v ní, jak se lítá vzhůru, lítá vzhůru,
ve dvou vzhůru.
Odešlas mi před úsvitem,
mám strach bloudit vlastním bytem sám,
kam se kouknu, kousek tebe mám :|
- 2) Skončili jsme jasná zpráva,
Není komu z okna mávat víc,
Jasná zpráva, rub, co nemá líc.

JDEM ZPÁTKY DO LESŮ

hudba i text: Pavel Žalman Lohonka

- 1) Sedím na kolejích, které nikam nevedou,
koukám na kopretinu, jak miluje se s lebedou.
Mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu,
jen ty nejdeš, holka zlatá, kdypak já tě dostanu.
- R) Z ráje, vy vyhnaní z ráje, kde není už místa,
prej něco se chystá,
z ráje z nablýskaných plesů, jdem zpátky do lesů
za nějaký čas.
Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe,
málo jsi se snažil, málo šel jsi do sebe.
Šel jsi vlastní cestou, a to se dneska nenosí
i pes, kterej chce přízeň, napřed svýho pána poprosí.
- R) Z ráje, ...
- 2) Už tě vidím zdálky, jak máváš na mě korunu,
jestli nám to bude stačit, zatleskáme na druhou.

Zabalíme všechny, co si dávaj rande za branou,
v ráji není místa, možná v pekle se nás zastanou.

R) Z ráje, ...

JIŽNÍ KŘÍŽ

hudba i text: Jan Nedvěd

- 1) Spí Jižní kříž,
jak říkali jsme hvězdám kdysi v mládí,
to na studený zemi
ještě uměli jsme milovat a spát.
- 2) Dál, však to znáš,
světem protloukal ses, jak ten život pádí,
dneska písničky třeba vod Červánku
dojmou tě, jak vrátil bys' to rád.
- R) Zase toulal by ses Foglarovým rájem
a stavěl Bobří hráz,
se smečkou vlků čekal na jaro,
jak stejská se, až po zádech jde mráz.
- 3) Spí Jižní kříž,
vidí všechna místa, kde jsi někdy byl,
to když, naplněnej smutkem,
jsi plakal, plakal nebo snil.
- R) Zase toulal by ses ...

JOHANKA

hudba i text: Jan Nedvěd

- 1) S hlavou skloněnou lidí zástup se tu dívá,
nebe nad hlavou, slyšíš dětskej pláč.
Jenom s vírou svou stojí dívka plavá, bílá,
oheň nad sebou, jenom s pravdou dál.
- R) Hej, muži, přidej, oheň spí,
vždyť páni se nudí jen,
ať plameny nesou tu zprávu zlou,
jak skončil soudnej den s Johankou.
- 2) Dík svůj dal ti král, celá Francie si zpívá,
to se osud smál, smutek utíká,
s naší Johankou ke štěstí se země dívá,
vítr zprávu vál, že se dýchat dá.
- R) Hej, muži, přidej, oheň spí ...
- 3) S hlavou skloněnou lidí zástup se tu dívá,
nebe nad hlavou slyšíš dětskej pláč.
Popel s vánkem ví, co se v dívčím srdci skrývá,
hra se zastaví, jiná začíná.

JOŽIN Z BAŽIN

hudba i text: Ivan Mládek

- 1) Jedu takhle tábořit Škodou 100 na Oravu,
spěchám proto, riskuji, projíždím přes Moravu.
Řadí tam to strašidlo, vystupuje z bažin,
žere hlavně Pražáky a jmenuje se Jožin.
- R) Jožin z bažin močálem se plíží,
Jožin z bažin k vesnici se blíží,
Jožin z bažin už si zuby brousí,
Jožin z bažin kouše, saje, rdousí.
Na Jožina z bažin, koho by to napadlo,
platí jen a pouze práškovací letadlo.
- 2) Projížděl jsem Moravou směrem na Vizovice,
přivítal mě předseda, řek' mi u slivovice:
"Živého či mrtvého Jožina kdo přivede,
tomu já dám za ženu dceru a půl JZD!"
- R) Jožin z bažin ...

- 3) Říkám: "Dej mi, předsedo, letadlo a prášek,
Jožina ti přivedu, nevidím v tom háček."
Předseda mi vyhověl, ráno jsem se vznesl,
na Jožina z letadla prášek pěkně klesl.
- R) Jožin z bažin už je celý bílý,
Jožin z bažin z močálu ven pílí,
Jožin z bažin dostal se na kámen,
Jožin z bažin - tady je s ním amen!
Jožina jsem dostal, už ho držím, johoho,
dobré každé lóve, prodám já ho do ZOO.

JUPITÍ JÁ JOU

- 1) Když jsem šel domů, tam od třetí míle,
kovboje na koni potkal jsem tam.
Měl pistoli za pasem a klobouk v týle,
pískal si písničku, co dobře znám.
- R) Jupití já jou, běžte kravičky moje,
vy máte smůlu a v tom to vězí.
Jupití já jou, běžte kravičky moje,
řezník vás promění na hovězí.
- 2) My ženem vám kravičky hned časně zjara,
všechny je železem označujujeme.
A pak zas ožije ta cesta stará,
dupotem dobytka chvěje se zem.
- R) Jupití já jou, ...
- 3) To práce je zlá, žádný příjemný výlet,
když stáda se valí a svou cestou jdou.
Moc dobře se naučíš jezdit a střílet,
porvat se s bouří a nepohodou.
- R) Jupití já jou, ...
- 4) My ženem vám polívku pro strýčka Sama,
biftek a pečení, co kdo má rád.
A v dál zmizel kovboj a písnička stará,
písnička, co by ji každý měl znát.
- R) Jupití já jou, ...

KAMARÁDKA LÍPA

hudba: Jaroslav Uhlíř; text: Zdeněk Svěrák

- 1) Zradili mě kamarádi,
Tomáš V. a Klára P.,
mě ta zrada málo vadí,
nemám čelo krabaté.
Když je konec mezi námi,
když mi nikdo nevěří,
přátelím se s rostlinami,
přátelím se se zvěří.
- R) Kamarádka lípa,
kamarád pes,
kuře, které pípá,
mravenec co na ruku mi vlez.
Kamarádka bříza,
kamarád šnek,
moje želva Líza,
králík co má jméno Mazánek.
- 2) Z lidí často chladno čiší,
mají smutné domovy,
jsou tu jiní živočiši,
je tu ještě stromoví.
Stromy na mě mluví listím,
zvířata zas očima
a v tom všichni náhle zjistí,
že mě štěstí objímá.
- R) Kamarádka lípa, ...
- +) Kamarádka lípa.

KAMÍNKY

hudba i text: Jan Nedvěď

- 1) Bláznivý rána a bez hříchů noc
a den, co se zdá jako sen.
A pořád se zpívá a vypráví jen
a přezdívky zní místo jmen.
- 2) Ohýnky k ránu a k obědu zas
a věčně se jí, co kdo vzal.

Pak uhladit trávu, sbalit a jít,
kouknout se o kousek dál.

- 3) Bláznivý rána a bez hříchů noc
a říčky a útesy skal
a na stráni chajda a pod chajdou břeh,
kde kamínek z vody sis vzal.

KAPR

hudba i text: Jaromír Nohavica

- 1) Na rybníce jsou velké vlny
dělají se od přírody
kapr ten je opatrný
nevystřčí čumák z vody

R) Šplouchy šplouchy
štika žere mouchy
žbluňky žbluňky
a kapr meruňky

- 2) Nevylézej kapře milý
venku zuří vlnobití
chlupy vodě se naježily
a ty by ses moh utopiti

R) Šplouchy šplouchy ...

KDYBY TADY BYLA TAKOVÁ PANENKA

jihocheská

- 1) |: Kdyby tady byla taková panenka, která by mě chtěla. :|
|: Která by mě chtěla, syna vychovala, přitom pannou byla. :|
- 2) Kdybych já ti měla syna vychovati, přitom pannou býti,
ty bys mně musel kolíbků dělati, do dřeva netíti.
- 3) Kdybych já ti musel kolíbků dělati, do dřeva netíti,
ty bys mně musela košiličku šítí bez jehel a nití.
- 4) Kdybych já ti měla košiličku šítí, bez jehel a nití,
ty by si mně musel žebřík udělati, až k nebeské říši.
- 5) Kdybych jí ti musel žebřík udělati, až k nebeské výši,
lezli bysme spolu, spadli bysme dolů, byl by konec všemu.

KDYŽ JSEM ŠEL Z HRADIŠŤA

moravská lidová

- 1) Když jsem šel z Hradišťa z požehnání,
potkal jsem děvčicu z nenadání.
|: Potkala mě, poznala mě,
červené jablůčko dávala mně. :|
- 2) Že jsem byl šohajek nerozumný,
vzal jsem si jablůčko z ručky její.
Jak jsem jedl, tak jsem zbledl:
Už ťa dom, děvčico, nezavedu.
- 3) Neber si, synečku, co kdo dává.
Z takových jablůček bolí hlava.
Hlava bolí, srdce zpívá:
Všecko, cos miloval, konec mívá.

KDYŽ SE ZAMILUJE KŮŇ

hudba: Jaroslav Uhlíř; text: Zdeněk Svěrák

- 1) Když se zamiluje kůň tam někde v pastvinách
láskou hlubokou jak tůň, tam někde v pastvinách,
když se zamiluje kůň koňskou láskou,
zpívejte písničku pro jeho klisničku,
nechte ho jít.
- R) Nejkrásnější zvíře, zvíře pro rytíře
jmenuje se kůň, jmenuje se kůň.
Važte si ho lidé, ať nám jich pár zbyde,
jmenuje se kůň, jmenuje se kůň, jmenuje se kůň.
- 2) Slečna s bílou lysinkou tam někde v pastvinách
bude brzy maminkou, tam někde v pastvinách,
vždyť se zamiloval kůň koňskou láskou,
hřívu si navlnil, aby ji osnil a cválal k ní.
- R) Nejkrásnější zvíře, zvíře pro rytíře....
- 3) = 1)

KDYŽ MĚ BRALI ZA VOJÁKA

hudba i text: Jaromír Nohavica

- 1) Když mě brali za vojáka, stříhali mě dohola,
vypadal jsem jako blbec, jak ti všichni dokola, la, la, la,
jak ti všichni dokola.
- 2) Zavřeli mě do kasáren, začali mě učit,
jak mám správný voják býti a svou zemi chrániti, ti, ti, ti,
a svou zemi chrániti.
- 3) Na pokoji po večerce ke zdi jsem se přitulil,
vzpomněl jsem si na svou milou, krásně jsem si zabulil, lil, lil, lil,
krásně jsem si zabulil.
- 4) Když přijela po půl roce, měl jsem zrovna zápal plic,
po chodbě furt někdo chodil, tak nebylo z toho nic, nic, nic, nic,
tak nebylo z toho nic.
- 5) Neplačte vy oči moje, ona za to nemohla,
protože mladá holka lásku potřebuje a tak si k lásce pomohla, la, la, la,
tak si k lásce pomohla.
- 6) Major nosí velkou hvězdu, před branou ho potkala,
řek jí, že má zrovna volný kvartýr, tak se sbalit nechala, la, la, la,
tak se sbalit nechala.
- 7) Co je komu do vojáka, když ho holka zradila,
nashledanou pane Fráňo Šrámku, písnička už skončila, la, la, la,
jak pak se vám líbila, la, la, la,
no nic moc extra nebyla.

KLOBOUK VE KŘOVÍ

hudba: J. Ježek; text: J. Voskovec a J. Werich

Vítr vane pouští, po písku žene klobouk,
zahnal ho do houští, starý a černý klobouk.
Kdepak je ta hlava, která klobouk nosila?
Byla černá či plavá? Komu asi patřila?
Kdo to v poušti zmizel? Odkud šel a kam?
Jakou to měl svízeľ, že byl v poušti sám?
Jen zaváté stopy. Starý klobouk ve křoví.
Nikdo nic nepochopí. Nikdo se nic nedoví.

KLUZIŠTĚ

hudba i text: Karel Plíhal

- 1) Strejček kovář chytil kleště, uštíp' z noční oblohy
jednu malou kapku deště, ta mu spadla pod nohy,
nejdřív ale chytil slinu, tak šáh' kamsi pro pivo,
pak přitáhl kovadlinu a obrovský kladivo.
- R) Zatím tři bílé vrány pěkně za sebou
kolem jdou, někam jdou, do rytmu se kývají,
tyhle tři bílé vrány pěkně za sebou
kolem jdou, někam jdou, nedojdou, nedojdou.
- 2) Vydal z hrdla mocný pokřik ztichlým letním večerem,
pak tu kapku všude rozstřík' jedním mocným úderem,
celej svět byl náhle v kapce a vysoko nad námi
na obrovské mucholapce visí nebe s hvězdami.
- R) Zatím tři bílé vrány ...
- 3) Zpod víček mi vytrysk' pramen na zmačkané polštáře,
kdosi mě vzal kolem ramen a políbil na tváře,
kdesi v dálce rozmazaně strejda kovář odchází,
do kalhot si čistí ruce umazané od sazí.

KOMETA

hudba i text: Jaromír Nohavica

- 1) Spatřil jsem kometu oblohou letěla
chtěl jsem jí zazpívat ona mi zmizela
zmizela jako laň u lesa v remízku
v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků
penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem
až příště přiletí my už tu nebudem
my už tu nebudem ach pýcho marnivá
spatřil jsem kometu chtěl jsem jí zazpívat
- R) O vodě o trávě o lese
o smrti se kterou smířit nejde se
o lásce o zradě o světě
a o všech lidech co kdy žili na téhle planetě

2) Na hvězdném nádraží cinkají vagóny
pan Kepler rozepsal nebeské zákony
hledal až našel v hvězdářských triedrech
tajemství která teď neseme na bedrech
velká a odvěká tajemství přírody
že jenom z člověka člověk se narodí
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
krev našich nadějí vesmírem putuje

R) Na na na ...

3) Spatřil jsem kometu byla jak reliéf
zpod rukou umělce který už nežije
šplhal jsem do nebe chtěl jsem ji osahat
marnost mne vyslélkla celého do naha
jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem hleděl jsem nahoru
až příště přiletí ach pýcho marnivá
my už tu nebudem ale jiný ji zazpívá

R) O vodě o trávě o lese ...

... bude to písnička o nás a kometě

KOZEL

hudba i text: Jaromír Nohavica

- 1) Byl jeden pán ten kozla měl,
velice si s ním rozuměl,
měl ho moc rád, opravdu moc,
hladil mu fous na dobrou noc.
- 2) Jednoho dne se kozel splet,
rudé tričko pánovi sněd.
Když to pán zřel, zařval já já,
svázal kozla na koleje.
- 3) Zapískal vlak, kozel se lek:
„to je má smrt“ mečel mek, mek.
Jak tak mečel, vykašlal pak
rudé tričko, čímž stopnul vlak.
Ná na ná na, ...

KRAJINA PO BITVĚ

hudba i text: Jaromír Nohavica

- 1) Míříme na sebe míříme já a ty
ticho je kolem jen pes štěká za vraty
na louce leží mrtví motýli
padá déšť do esšáleků
jsme poslední dva kteří přežili
tuhletu dlouhou válku
- 2) Míříme na sebe míříme já a ty
v uších nám ještě zní vybuchlé granáty
a smrtka s kosou dělá resumé
prochází se v bílé róbě
no a my dva teď tady ležíme
v zákopech proti sobě
- 3) Míříme na sebe míříme já a ty
oba jsme utekli hrobníkům z lopaty
ve stovkách velikánských útoků
šťěstí nám oběma přálo
a teď nás dělí jenom sto kroků
a je to moc či málo
- 4) Myslíme na sebe myslíme já a ty
co včera platilo dneska už neplatí
však hrůza ještě visí nad krajem
těžké je mít se rádi
když jsme si postříleli navzájem
své nejlepší kamarády
- 5) Nevíme o sobě nevíme vůbec nic
vzduch krví prosycen dýcháme z polných plic
pach smrti pod kůží je zarytý
končí se dějství prvé
ještě nám tady zbývá k prolití
dvakrát šest litrů krve
- 6) A my míříme na sebe míříme já a ty
ospalí žízniví hladoví vousatí
nebe se šepí už se blíží noc
oči jsou těžké jako kámen
ach koho žádat o radu a o pomoc
když oba usínáme

7) A tak míříme na sebe míříme já a ty
padají hvězdy až obzor je hvězdnatý
pod jedním nebem oba ležíme
hřejivá je náruč matky země
a jak tak spíme oba ve snu kráčíme
já k tobě a ty ke mně

KRAJINA POSEDLÁ TMOU

hudba: Jiří Šlitr; text: Jiří Suchý

1) Krajina posedlá tmou, krajina posedlá tmou,
vzpomínky do sedla zvou, vzpomínky do sedla zvou,
nutí mě vrátit se tam, nutí mě vrátit se tam,
kde budu navěky sám, kde budu navěky sám,
kde místo úsměvů tvých čeká jen řada snů zlých,
namísto lásky nás dvou, namísto lásky nás dvou,
krajina posedlá tmou, krajina posedlá tmou.

2) Když západ v očích mi plál, když západ v očích mi plál,
s tebou jsem naposled stál, s tebou jsem naposled stál,
i když jsi čekala víc, i když jsi čekala víc,
přijel jsem tenkrát ti říct, přijel jsem tenkrát ti říct,
že mám tě na každý pád jedinou na světě rád,
a pak jsem zase jel dál, a pak jsem zase jel dál,
když západ v očích mi plál, když západ v očích mi plál.

3) Proč jsem se vracel tak rád, proč jsem se vracel tak rád,
proč jsem měl touhu se smát, proč jsem měl touhu se smát,
když cestou řekli mi: Joe, když cestou řekli mi: Joe,
ta nikdy nebude tvou, ta nikdy nebude tvou,
že láska zmizí jak dým, to dneska proklatě vím,
jedno však musím se ptát, jedno však musím se ptát,
proč jsem se vracel tak rád, proč jsem se vracel tak rád?

KRÁVY, KRÁVY

hudba: Jaroslav Uhlíř; text: Zdeněk Svěrák

- 1) Krávy, krávy,
jak si vlastně povídáte?
Krávy, krávy,
jakou máte řeč?
- R) Bú, bú, bú, bú, bú, bú, bú, bú, bú,
bú, bú, bú, bú, bú, bú, bú, bú, bú,
bú, bú, bú, bú, bú, bú, bú, bú, bú,
bú, bú, bú, bú, bú, bú, bú, bú, bú.
- 2) Kočky, kočky,
jak si vlastně povídáte?
Kočky, kočky,
jakou máte řeč?
- R) Mňau, mňau, mňau,...
- 3) Pejsci, pejsci,
jak si vlastně povídáte?
Pejsci, pejsci,
jakou máte řeč?
- R) Haf, haf, haf,...
- 4) Hadi, hadi,
jak si vlastně povídáte?
Hadi, hadi,
jakou máte řeč?
- R) Sss, sss, sss,...
- 5) Němé tváře,
jak si vlastně povídáte?
Němé tváře,
jakou máte řeč?
- R) Bú..., mňau..., haf..., sss...,
(každý jaké zvíře chce)

KYTKA

hudba i text: Jan Nedvěď

- 1) Otvírám lásku na stránce rád, přišel jsem, má milá něco ti dát.
Zeptat se co děláš a jakej byl den, pohladit tvář, tu kytku si vem.

- R) Ty jsi tak jiná, tak jiná, kdo ví jestli má touha tě neporaní,
ty jsi tak jiná, pojd' ruku mi dej, s tebou je celej svět jak vyměněnej.
- 2) Sedíme tu spolu a slova si jdou, propletený prsty ležej na kolenou.
Oči jako čert a malinkej nos, ze všech je nejhezčí, tiše už dost.
- R) Ty jsi tak jiná, tak jiná ...

KYTKY

- 1) Řekni, kde ty kytky jsou, co se s nima mohlo stát.
Řekni, kde ty kytky jsou, kde mohou být.
Dívky si je během dne otrhaly do jedné.
Kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí.
- 2) Řekni, kde ty dívky jsou, co se s nima mohlo stát.
Řekni, kde ty dívky jsou, kde mohou být.
Muži si je vyhlédli, s sebou domů odvedli.
Kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí.
- 3) Řekni, kde ti muži jsou, co se s nima mohlo stát.
Řekni, kde ti muži jsou, kde mohou být.
Muži v plné zbroji jdou bojovati za vlast svou.
Kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí.
- 4) A kde jsou ti vojáci, co se s nima mohlo stát.
A kde jsou ti vojáci, kde mohou být.
Hroby pěkně v zákrytu, meluzína kvílí tu.
Kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí.
- 5) Řekni, kde ty hroby jsou, co se s nima mohlo stát.
Řekni, kde ty hroby jsou, kde mohou být.
Co tu kvítek rozkvétá od jara až do léta.
Kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí.
- 6) = 1)

R) Lach lach lach lach ...

1) Jedna lachtaní rodina
rozhodla se že si vyjde do kina
jeli vlakem metrem lodí a pak tramvají
a teď u kina Vesmír lachtají
lachtaní úspory dali dohromady
koupili si lístky do první řady
táta lachtan řekl nebudem třít bídu
a pro každého koupil pytlík arašídů

R) Lach lach ...

2) Na jižním pólu je nehezky
a tak lachtani si vyjeli na grotesky
těšili se jak bude veselo
když zazněl gong a v sále se setmělo
co to ale vidí jejich lachtaní zraky
sníh a mráz a sněhové mraky
pro veliký úspěch změna programu
dnes dáváme film ze života lachtanů

R) Lach lach jée...

3) Táta lachtan vyskočil ze sedadla
nevidaná zlost ho popadla
proto jsem se netrmácel přes celý svět
abych tady v kině mrznul jako turecký med
tady zima doma zima všude jen chlad
kde má chudák lachtan relaxovat
nedivte se té lachtaní rodině
že pak rozšlapala arašídů po kině

R) Lach lach jée...

Tahle lachtaní rodina
od té doby nechodí už do kina

- 1) Málo jím a málo spím a málokdy tě vídám,
málokdy si nechám něco zdát,
doma nemám stání už od jarního tání,
cítím, že se blíží listopad.
- R) Listopadový písň od léta už slýchám,
vítr ledový přinesl je k nám,
tak mě nečekej, dneska nikam nespíchám,
listopadový písni naslouchám.
2. Chvíli stát a poslouchat, jak vítr větve čistí,
k zemi padá zlatý vodopád,
pod nohama cinká to poztrácené listí,
vím, že právě zpívá listopad.
- R) Listopadový písň ...
- 3) Dál a dál tou záplavou, co pod nohou se blýská,
co mě nutí do zpěvu se dát,
tak si chvíli zpívám a potom radši pískám
píseň, co mě učil listopad.
- R) Listopadový písň ...

LITTLE BIG HORN

hudba: L. Payne; text: J. Vyčítal

- 1) Tam, kde leží Little Big Horn, je indiánská zem,
tam přijíždí generál Custer se svým praporem,
modrý kabáty jezdců, stíny dlouhejších karabin,
a z indiánskejch signálů po nebi letí dým.
- R) Říkal to Jim Bridger: já měl jsem v noci sen,
pod sedmou kavalerií jak krví rudne zem,
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná,
proč Custer neposlouchá ta slova varovná?
- 2) Tam blízko Little Big Hornu šedivou prérií
táhne generál Custer s sedmou kavalerií,
marně mu stopař Bridger radí: zpátky povel dej,
jedinou možnost ještě máš, život si zachovej.
- R) Říkal to Jim Bridger ...
- 3) Tam blízko Little Big Hornu se vznáší smrti stín,
padají jezdcí z koní, výstřely z karabin,
límce modrejch kabátů barví krev červená,
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná.
- R) Říkal to Jim Bridger ...
... proč Custer neposlouchal ta slova varovná?
4. Pak všechno ztichlo a jen tamtam duní nad krajem,
v oblaku prachu mizí Siouxů vítězný kmen,
cáry vlajky hvězdnatý po kopcích vítr vál,
tam uprostřed svých vojáků leží i generál.
- R) Říkal to Jim Bridger ...
... proč Custer neposlouchal ta slova varovná?

LOŤ JOHN B.

traditional; text: A.Hájek

- 1) Už vyplouvá loď John B., už vyplouvá loď John B.,
Okamžik malý jen, než poplujem dál.
Tak nechte mě plout, tak nechte mě plout,
sil už málo mám, tak nechte mě plout.
- 2) Nejdřív jsem se napil, na zdraví všem připil,
vím, že cesta má konec už má.

Tak nechte mě plout, tak nechte mě plout,
sil už málo mám, tak nechte mě plout.

- 3) Sklenici svou dopil, za krátko u mne byl,
okovy na ruce dal a pistole vzal.
Šerif John Stone, šerif John Stone,
moji svobodu vzal, šerif John Stone.

MACKIE MESSER

hudba: Kurt Weil; text: Jiří Suchý

- 1) Žralok zuby má jak nože a z těch zubů číší strach,
Mackie Messer, ach, můj bože, kdo dokáže, že je vrah.
- 2) Na nábřeží řeky Temže leckdo život dokonal.
Mor tam nebyl, víme jen, že Mackie Messer blízko stál.
- 3) Jednou zmizel chudák Majer, jindy boháč Müller zas.
Mackie s hůlkou, jako frajer obcházel tam v onen čas.
- 4) Pěkná hůlka na procházku a v té hůlce nůž je skryt.
Mackie Messer vyhrál sázku, nic mu nelze dosvědčit.
- 5) Jednou změnil požár v Soho půlnoc temnou v denní jas,
podezřelých bylo mnoho, ale Mackie zmizel včas.
- 6) Jindy zase mladá žena nic netuší a jde spát,
probudí se zneuctěna, Mackie však ji nechce znát.

METRO PRO KRTKY

hudba i text: Jaromír Nohavica

- 1) Prvá druhá třetí čtvrtá
na zahradě krtek vrtá
drápy má jak vývrtky o-o-o
vrtá metro pro krtky o-o-o

R) Rrrrrrrrrrrrrrrrrrrrrrrrrrrrrrr
rrrrrrrrrrrrrrrrrrrrrrrrrrrrrr
rrrrrrrrrrrrrrrrrrrrrrrrrrrrrr
rrrrrrrrrrrrrrrrrrrrrrrrrrrrrr

- 2) Každý kdo si zaplatí o-o-o
smí se projet po trati o-o-o
od okurek po macešky já-e
dál už musí každý pěšky já

R) Rrrrrrrrrrrrrrrrrrrrrrrrrrrrrrr ...

- 1) Míle a míle jsou cest, které znám,
jdou trávou i úbočím skal.
Jsou cesty zpátky a jsou cesty tam
a já na všech s vámi stál.
Proč ale blátem nás kázali vést
a špínou si třísnilí šat?
- R) To ví snad jen déšť a vítr kolem nás,
ten vítr, co začal právě vát.
- 2) Míle a míle se táhnou těch cest,
a dál po nich zástupy jdou.
Kříže jsou bílé a lampičky hvězd
jen váhavě svítí tmou.
Bůh ví, co růží, jež dál mohly kvést,
spí v hlíně těch práchnivejch blat!
- R) To ví snad jen déšť ...
Dejte mi stéblo a já budu rád,
vždyť stéblo je záchranný pás.
Dejte mi flétnu a já budu hrát
a zpívat a ptát se vás:
Proč jen se účel tak rád mění v bič
a proč, že se má člověk bát?
- R) To ví snad jen déšť ...

- R) Slyším boží mlýny, jak se otáčí,
slyším boží mlýny, jak se otáčí,
já slyším boží mlýny, jak se otáčí,
otáčí, otáčí, otáčí.
- 1) Ty mlýny melou celou noc, melou celý den,
melou bez výhod a melou stejně všem,
melou doleva, melou doprava,
melou pravdu i lež, když zrovna vyhrává.
Melou otrokáře, melou otroky,
melou na minuty, na hodiny, na roky,
melou pomalu a jistě, ale melou včas,
já už slyším jejich hlas.
- R) Já slyším boží mlýny ...
- 2) Ó, já chtěl bych aspoň na chvíli být mlynářem,
Pane, já bych mlel, až by se chvěla zem,
to mi věřte, uměl bych dobře mlýt,
já bych věděl, komu ubrat, komu přitlačit.
Ty mlýny čekají někde nad námi,
až zdola zazní naše volání,
až zazní jeden lidský hlas:
Proboha melte, je čas.

MONTGOMERY

Rc) Dávno utichly boje, i vítr odvál dunění kopyt někam tam, kde se vyprahlá poušť trávy snoubí s obzorem, dávno pohasl lesk v očích dívky, již osud zanechal tak samotnou, se srdcem navždy, navždy prázdným.

1) Déšť ti, holka, slepil vlasy,
z tvejh očí zbyl prázdněj kruh,
kde je zbytek z tvojí krásy,
to ví dneska jenom Bůh.

2) Na kopečku v prachu cesty
leží i tvůj generál,
v ruce šátek od nevěsty,
ale ruka leží dál.

3) Tvář má zšedivělou strachem,
zbylo v ní pár dětskejch chvil,
proužek krve stéká prachem,
déšť slepil vlasy jak jíl.

4) A z celý jižní squadrony
nezbyl ani jeden muž,
v Montgomery bijou zvony,
déšť ti smejvá ze rtů rúz.

Rc) Nedočkáš se, holka, svý jižní eskadrony,
tý velký chlouby nás, mrtvejch všech,
dříve najdeš hroby mezi stromy
anebo šest stop hlíny tam, v těch smutnejch zdech.

5) Na kopečku v prachu cesty
leží i tvůj generál,
hm ...

Rc) Víím, že nejsem sama, které osud odepřel jedinou lásku, a také víím, že tak jako mně, i mnoha jiným se stále vrací ono tragické "proč".

MRAVENČÍ UKOLÉBAVKA

|: Slunce šlo spát za hromádku klád, na nebi hvězdy klíčí.
Už nepracuj, mravenečku můj, schovej se do jehličí. :|
Máš nožičky uběhané, den byl tak těžký.

Pojď, lůžko máš odestlané v plátku od macešky.
Spinká a sní mravenec lesní v hromádce u kapradí.
Nespinká sám, s maminkou je tam, tykadlama ho hladí.
Lá, lá, lá, lá ...

MRAZÍK

hudba i text: Jan Nedvěd

- 1) Příroda se k spánku chystá,
hnědne listí, zima jistá,
přesto slyšíš na cestách
tulácký písně hrát.
Svetr navíc rána studí,
když tě první mrazík vzbudí,
teplej čaj než rozhlídneš se
a zas o kousek dál.
- R) Tak jako vítr, trochu jak blázen
ženeš to nocí, ostatní spí,
nevidíš nebe, nevidíš na zem,
vidíš pár lidí, co pochopí.
- 2) Poezie paneláků,
šedejch zdí a metra vlaků,
na nádraží pospícháš,
aby sis spravil chuť.
Když se mlhy v lese zvednou,
známý tváře k ohni sednou,
ze smutného Babylónu
zbude jenom suť.

MY PLULI DÁL A DÁL

- 1) My pluli dál a dál, v zelené lesy,
kde vlnka s vlnkou, slaví své plesy,
my pluli dál a dál, v zelený háj,
my pluli dál a dál, v zelený háj.
- 2) Lod'ka je malá, vesla jsou krátký,
poplujem chlapci, poplujem zpátky?
Či máme plouti dál v zelený háj?
Či máme plouti dál v zelený háj.
- 3) My pluli dál a dál v rákosí tmavé,
kde rybka s rybkou spolu si hraje,
my pluli dál a dál v zelený háj,
my pluli dál a dál v zelený háj.

NA KAMENI KÁMEN

hudba i text: Jan Nedvěd

- 1) Jako suchej, starej strom,
jako všeničící hrom,
jak v poli tráva
připadá mi ten náš svět, plnej řečí,
a čím víc, tím líp se mám.
- R) Budem o něco se rvát,
až tu nezůstane stát
na kameni kámen,
a jestli není žádnéj Bůh,
tak nás vezme země - vzduch,
no, a potom amen.
- 2) A to všechno proto jen,
že pár pánů chce mít den
bohatší králů,
přes všechna slova, co z nich jdou,
hrabou pro kuličku svou, jen pro tu svou.
- R) Budem o něco se rvát, ...
- 3) Možná jen se mi to zdá,
a po těžký noci přijde,
přijde hezký ráno,

jaký bude, nevím sám,
taky jsem si zvyk' na všechno kolem nás.

R) Budem o něco se rvát, ...
Laj la laj ...

NÁHROBNÍ KÁMEN

hudba: Petr Novák; text: Ivo Plicka

- 1) Když půjdeš po cestě, kde růže vadnou,
kde rostou stromy bez listí,
tak vyjdeš na místo, kde tvý slzy spadnou na hrob,
co nikdo nečistí.
- 2) Jen starej rozbitej náhrobní kámen
řekne ti, kdo nemoh už dál.
Tak sepni ruce svý a zašeptej ámen,
ať jsi tulák nebo král.
- Rc) Dřív děvče chodilo s kyticí růží,
rozdávat lidem štěstí a svůj smích.
Oči jí maloval sám Bůh černou tuší,
pod jejím krokem tál sníh.
- 3) Všem lidem dávala náručí plnou,
sázela kytky podél cest.
Jednou však zmizela a jako když utne,
přestaly růže náhle kvést.
- 4) Pak jsem jí uviděl, ubohou vílu,
na zvadlých květech věčně snít.
Všem lidem rozdala svou lásku a sílu,
že sama dál nemohla žít.
- 5) Tak jsem jí postavil náhrobní kámen
a čerstvé růže jsem tam dal.
Pak jsem se pomodlil a zašeptal ámen
a svoji píseň jsem jí hrál.

NÁMĚŠŤ

hudba i text: Jaroslav Hutka

- 1) |: Krásný je vzduch, krásnější je moře, :|
|: co je nejkrásnější, co je nejkrásnější -
- usměvavé tváře. :|
- 2) Pevný je stůl, pevnější je hora,
co je nejpevnější, co je nejpevnější -
- ta člověčí víra.
- 3) Pustá je poušť i nebeské dálky,
co je nejpustější, co je nejpustější -
- žít život bez lásky.
- 4) Mocná je zbraň, mocnější je právo,
co je nejmocnější, co je nejmocnější -
- pravdomluvné slovo.
- 5) Velká je Zem, šplouchá na ní voda,
co je však největší, co je však největší -
- ta lidská svoboda.

NAUŠNICE Z TŘEŠNÍ

hudba: Jaroslav Uhlíř; text: Zdeněk Svěrák

- 1) Teplo je, léto je,
češu třešně vestoje,
moje srdce něco tuší.
Jakub je na stromě,
mám dojem, že je do mě
zamilován až po uši.
- R) Hodil mi náušnice z třešní,
třešňové náušnice.
Náušnice z třešní,
nejhezčí v republice.
Náušnice z třešní
jsou dárek od Jakuba.
Náušnice z třešní,
pusu nedal, je to Kuba.
- 2) Teplo je, léto je,
češu třešně vestoje,
myslím při tom na Jakuba.

Je na něm nepěkné,
že mi slovo neřekne,
že je trochu líná huba.

R) Hodil mi náušnice z třešní, ...

3) Teplo je, léto je,
češu třešně vestoje,
překrásný je ten den dnešní,
já mám náušnice z třešní,
překrásný je ten den dnešní,
já mám náušnice z třešní.

NENÍ NUTNO

hudba: Jaroslav Uhlíř; text: Zdeněk Svěrák

- 1) Není nutno, není nutno, aby bylo přímo veselo,
hlavně nesmí býti smutno, natož aby se brečelo.
- 2) Chceš-li, trap se, že ti v kapse zlaté mince nechřestí,
nemít žádné kamarády, tomu já říkám neštěstí.
- *) Nemít prachy – nevadí, nemít srdce – vadí,
zažít krachy – nevadí, zažít nudu – jó, to vadí, to vadí.
- 3) =1)
- 4) =1)

NEOPOUŠTĚJ

hudba: Jaroslav Uhlíř; text: Zdeněk Svěrák

- 1) Neopouštěj staré známé pro nové,
zvláště, když jsou momentálně v nouzi,
možná mají paměť jako slonové,
každé ráno tesknota je vzbouzí.
- 2) Neopouštěj staré věci pro nové,
i když barva šedivý a prýská,
byly kdysi lesklé, byly chromové,
a teď se jim na smetišti stýská.
- R) Dneska jsi tak úspěšný a nemáš strach,
žádný hřebík netlačí tě v botě,
zítra budeš opuštěný starý brach,
zítra budeš úspěšný kůl v plotě.
- 3) Neopouštěj staré známé pro nové,
nebuď na ně zčistajasna drzý,
možná mají paměť jako slonové,
možná je to nadosmrti mrzí.

NEZACHÁZEJ SLUNCE

- 1) Nezacházej slunce, nezacházej ještě,
já mám potěšení na dalekej cestě,
já mám potěšení na dalekej cestě.
- 2) Já mám potěšení, mezi hory doly,
žádněj neuvěří, co je mezi námi.
- 3) Mezi náma dvojka láska nejstálejší,
a ta musí trvat do smrti nejdelší.
- 4) Trvej lásko trvej, nepřestávej trvat,
až budou skřivánci o půlnoci zpívat.

O BLECHÁCH A TAK

hudba i text: Karel Plíhal

- 1) Jsem starý penzion pro osamělé blechy,
ne každá blecha má to štěstí, že má chotě,
celé dny poslouchám ty jejich marné vzdechy,
všechny se upíjejí někde o samotě.

- 2) Tak blecha Jindřiška přišla o svého druha,
v předvečer svatební to pro ni rána byla,
zapíjel svobodu a chlatal jako duha
a krevní destička mu v krku zaskočila.
- R) Tyhle tragédie bleší vás jistě nepotěší,
bud'me k nim trochu vlídnější,
vždyť i lidé krev si pijí a, koneckonců, žijí
a svět je stále krásnější.
- 3) A bleše Tamaře zas blešák s jinou zahrnul,
jednou je přistihla, no prostě - žádná psina,
pod tíhou svědomí on na život si šáhnul,
skočil mi do dlaně, když fackoval jsem syna.
- 4) A blecha Renata je osamělá matka,
starej si odskočil na kolemjdoucí jehně,
to jehně zavedli na nedaleká jatka,
co nocí proplakala na mém levém stehně.
- R) Tyhle tragédie bleší ... + a svět je stále krásnější ...

OKNO MÉ LÁSKY

hudba: Petr Janda; text: Zdeněk Rytíř

- 1) Kdo tě líbá, když ne já, kdo tě hlídá, když ne já,
okno v přízemí je zavřené i dnes, láska má.
- 2) Kdo ti zpívá, když ne já, kdo tě mívá, když ne já,
okno v přízemí je zavřené i dnes, láska má.
- R) A v jeho lesku vidím přicházet
sebe ve věku 15 let
a znovu říkám spoustu něžných vět.
Ty, já, jsme my, my a náš je svět.
- 3) Kdo tě budí, když ne já, kdo tě nudí, když ne já,
okno v přízemí ...
- R) A v jeho lesku ...
- 4) Kdo tě hladí, když ne já, kdo tě má rád, když ne já,
kdo tě zradí, když ne já,
ty, já, jsme my, my a náš je svět.

OKOŘ

1) Okoř je cesta jako žádná ze sta,
vroubená je stromama.
Když jdu po ní v létě, samoten na světě,
sotva pletu nohama.
Na konci té cesty trnité, stojí krčma jako hrad.
Tam zapadli trampí, hladový a seší, začli sobě notovat.

R) Na hradě Okoři světla už nehoří,
bílá paní šla už dávno spát.
Ona měla ve zvyku, podle svého budíku,
o půlnoci chodit strašívát.
Od těch dob, co jsou tam trampové,
nesmí z hradu pryč.
A tak dole v podhradí se šerifem dovádí,
on jí sebral od komůrky klíč.

2) Jednoho dne z rána roznesla se zpráva,
že byl Okoř vykraden.
Nikdo neví dodnes, kdo to tenkrát odnes,
nikdo nebyl dopaden.
Šerif hrál celou noc mariáš s bílou paní v kostnici,
místo aby hlídal, zuřivě ji líbal, dostal z toho zimnici.

R) Na hradě Okoři ...

OSAMĚLÝ MĚSTO

hudba i text: Jiří Wabi Ryvola

1) Ten den, co vítr listí z města svál,
můj džíp se vracel, jako by se bál,
že asfaltový moře odliv má
a stáj, že svýho koně nepozná.

R) Řekni, kolik je na světě, kolik je takovejch měst,
řekni, kdo by se vracel, když všude je tisíce cest.
Tenkrát, když jsi mi, Terezo, řekla, že ráda mě máš,
tenkrát ptal jsem se, Terezo, kolik mi polibků dáš naposled, naposled.

2) Já zdálky viděl město v slunci stát
a dál jsem se jen s hrůzou musel ptát:
Proč vítr mlátí spoustou okenic,
proč jsou v ulicích auta, jinak nic?

- R) Řekni, kolik je na světě ...
- 3) Do prázdných beden zotvíranejch aut
zaznívá odněkud něžnej tón flaut
a v závějích starýho papíru
válej se černý klapky z klavírů.
- R) Řekni, kolik je na světě ...
- 4) Tak loudám se tím hrozným městem sám
a vím, že Terezu už nepotkám.
Jen já tu zůstal s prázdnou ulicí
a osamělý město mlčí.
- R) Řekni kolik je na světě ...

OUTSIDER WALTZ

hudba i text: Wabi Daněk

- 1) Dnes ráno, když bylo půl, při pravidelný hygieně
poklesl' hodně v ceně, když jsi zahlíd' svůj zjev,
už nejsi, co jsi býval, tu tvář nespraví ti masáž,
marně se, hochu, kasáš, už nejsi lev a velkej šéf.
- R) Máš svůj svět a ten se ti hroutí,
to dávno znám, já prožil to sám,
kráčíš dál a cesta se kroutí,
až potkáš nás na ní, tak přidej se k nám.
- 2) Jsi z vojny doma čtrnáct dnů, a na radnici velká sláva,
to se ti holka vdává, cos' jí dva roky psal,
ulicí tiše krouží ten blbej motiv z Lohengrina,
není ta - bude jiná, dopisy spal a jde se dál.
- R) Máš svůj svět ...
- 3) Za sebou máš třicet let a zejtra ráno třetí stání
a nemáš ani zdání, jak to potáhneš dál,
ten, komus' kdysi hrával, se znenadání někam ztratil,
už nemáš, čím bys platil, no tak se sbal a šlapej dál.
- R) Máš svůj svět ... 2x

PARTA Z RANČE Y

- 1) |: Každé ráno sjíždí z hor
ta parta z ranče Ypsilon, :|
|: mezi nima jede na koni
ten kovboj jménem John. :|
- 2) Tam dole tam dole u řeky
stojí opuštěnej srub,
nedávno tam ještě bývala
má plavovlasá Ruth.
- 3) Co asi co asi stalo se
s mojí plavovlasou Ruth,
co asi co asi stalo se,
že opustila srub.
- 4) Vrátíš-li se jednou zpět,
tak přijď se na mě podívat,
tebe, moje plavovlasá Ruth,
budu mít stále rád.
- 5) Tam dole tam dole u řeky
stojí opuštěnej strom,
nedávno se na něm oběsil
ten kovboj jménem John.

PEŘINA

hudba i text: Brontosauři

- 1) Usnulas má lásko a já jak noční můra byl sám
jenom teplo na polštáři tváři tvojí voní jsem sám
a s křikem noční dravci ulicí se toulaj
a tlučou do popelnic do oken vrat
peřinu přes oči a uši přikrýt dlaní
nutit se do spánku kde mohla bu jsi stát
- 2) Usnulas má lásko já ještě malou chvíli tě chtěl
potichu si hýčkat radost z něhy pálících těl
Tma zvláštní kouzlo má plaší studu síly
světlo je pravda ale ve tmě žije čas
dotkneš se náhodou jen tak tak bez příčiny
no a pak znovu zas a zas

PIJTE VODU

hudba i text: Jaromír Nohavica

- R) |: Pijte vodu pijte pitnou vodu
pijte vodu a nepijte rum :|
- 1) Jeden smutný ajznboňák
pil na pátém nástupišti ajerkoňák
huba se mu slepila
dýze lokomotiva ho zabila
- R) Pijte vodu pijte pitnou vodu ...
- 2) V rodině u Becherů
pijou becherovku přímo ze džberů
proto všichni Becheři
mají trable s játrama a páteří
- R) Pijte vodu pijte pitnou vodu ...
- 3) Pil som vodku značky Gorbatschow
a potom povedal som všeličo a volačo
vyfásol som za to tři roky
teraz pijem chlorované patoky
- R) Pijte vodu pijte pitnou vodu ...
- 4) Jesteśmy chłopci z Warszawy
jeździmy pociagiem za robota do Ostrawy
citere litry wódki a mnóstwo piw
po prostu bardko fajny kolektyw
- R) Pijte vodu pijte pitnou vodu ...
- 5) Jedna paní v America
ztrapnila se převelice
vypila na ex rum
poblila jim Bílý dům
- R) Pijte vodu pijte pitnou vodu ...

PÍSEŇ ZHRZENÉHO TRAMPA

hudba i text: Jaromír Nohavica

1) Poněvadž nemám kanady
a neznám písně z pamp hó hó hó
neznám písně z pamp
vyloučili mě z osady
že prý jsem houby tramp hó hó hó
že prý jsem houby tramp
Napsali si do cancáků
jen ať to každý ví
vyloučený z řad čundráků
ten frajer libový

R) Já jsem ostuda traperů
já mám rád operu
já mám rád jazz rock
chodím po světě bez nože
to prý se nemože
to prý jsem cvok
já jsem nikdy neplul na šífu
a všem šerifům
jsem říkal ba ne pane
já jsem ostuda trempů
já když chlempu
tak v autokempu

2) Povídal mi frajer Džou
jen žádný legrácky
jinak chytneš na bendžo
čestný čundrácký
A prý se můžu vrátit zpět
až dám se do cajku
a odříkám jim nazpaměť
akordy na Vlajku

R) Já jsem ostuda traperů ...

3) A tak teď chodím po světě
a mám zaracha
na vandr chodím k Markétě
a dávám si bacha

Dokud se tramské úřady
nepoučí z chyb
zpívám si to svý nevadí
a zase bude líp

R) Já jsem ostuda traperů ...

PÍSKAJÍCÍ CIKÁN

hudba i text: Spirituál Kvintet

- 1) Dívka loudá se vinicí, tam, kde zídka je nízká,
tam, kde stráň končí vonicí, si písničku někdo píská.
- 2) Ohlédne se a "propána!", v stínu, kde stojí líska,
švárného vidí cikána, jak leží, písničku píská.
- 3) Chvíli tam stojí potichu, písnička si jí získá,
domů jdou spolu ve smíchu, je slyšet cikán, jak píská.
- 4) Jenže tatík, jak vidí cikána, pěstí do stolu tříská,
"at' táhne pryč, vesta odraná, groš nemá, něco ti spíská."
- 5) Teď smutnou dceru má u vrátek, jen Bůh ví, jak se jí stýská,
"kéž vrátí se mi zas nazpátek ten, který v dále si píská."
- 6) Pár šidel honí se po louce, v trávě rosa se blýská,
cikán, rozmarýn v klobouce, jde dál a písničku píská.
- 7) Na závěr zbývá už jenom říct, v čem je ten kousek štístka:
peníze často nejsou nic, má víc, kdo po svém si píská ...

PO POTOCE CHODILA

- 1) |: Po potoce chodila na kačeny volala :|
|: kač, kač, kač, kačena, nasypu ti zeleného jačmeňa :|
- 2) Já jačmeňa nejídám, ošidit sa ti nedám
falešné oči máš, za jinýma, za jinýma pozeráš
- 3) Za jinýma každý den, z mnú jednúc za týden
a eště v sobotu, keď má dívča, keď má dívča robotu
- 4) Keď má dívča, keď má sact, ty jí dojdeš zavazact
a keď má buchty péct, ty jí dojdeš, ty jí dojdeš šecky zest

PODVOD

hudba i text: Jan Nedvěď

- 1) Na dlani jednu z tvých řas, do tmy se koukám,
hraju si písničky tvý, co jsem ti psal,
je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?
- 2) Pod polštář dopisů pár, co poslalas', dávám,
píšeš, že ráda mě máš a trápí tě stesk,
je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?
- R) Chtěl jsem to ráno, kdy naposled snídal jsem s tebou,
ti říct, že už ti nezavolám,
pro jednu pitomou holku, pro pár nocí touhy
podved' jsem všechno, o čem doma si sníš,
teď je mi to líto.
- 3) Kolikrát člověk může mít rád tak opravdu z lásky,
dvakrát či třikrát - to ne, i jednou je dost,
je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?
- R) Chtěl jsem to ráno, ...
- R) Chtěl jsem to ráno, ...

POHÁDKA O PRINCEZNĚ A O HRÁDKU

- 1) Povím vám hezkou pohádku princezně a o hrádku,
paradaj, daj, daj, paradaj, daj, daj, o princezně a o hrádku.
- 2) Na vysoké hradní věži princezna v okně leží ...
- 3) Hledí do modré dálavy a chodí jako bez hlavy ...
- 4) Pláče, nařiká v přemíře, že marně čeká rytíře ...
- 5) Tu zavolala služky, by přinesla ji pušku ...
- 6) Zaduněl výstřel rázem a svalila se na zem ...
- 7) A celá země třese se, když princ na koze veze se ...
- 8) Jak vešel rytíř do dveří, rozběh` se rovnou ku věži ...
- 9) Princezna právě umírá a oči na něj otvírá ...
- 10) Vytáhl dýku prudce a vrazil si ji v srdce ...

- 11) Když to služka viděla tak vařečkou se praštila ...
- 12) Jak to koza spatřila tak kopytem se zabila ...
- 13) Aj leží tam čtyři mrtvoly a dávaj se do nich moli ...
- 14) Tak skončil jsem tu pohádku o princezně a o hrádku ...

POLÁMAL SE MRAVENEČEK

Polámal se mraveneček, ví to celá obora.
O půlnoci zavolali mravenčího doktora.
Doktor klepe na srdíčko, potom píše receptis.
Třikrát denně prášek cukru, bude chlapík jako rys.
Dali prášky podle rady, mraveneček stůně dál,
celý den byl jako v ohni, celo noc jim proplakal.
Čtyři stáli u postýlky, pátý těšil neplakej!
Zafoukám ti na bolístku, do rána ti bude hej.
Zafoukal mu na bolístku, pohladil ho po čele,
hop a zdravý mraveneček ráno skáče z postele.

POŠTORENSKÁ KAPELA

text: František Kňourek

- 1) Poštorenská kapela hraje pěkně z vesela,
za ní v plné parádě skauti v dobré náladě.
Je to slyšet v širý kraj, jenom, bando dále hraj,
bando hraj, bando hraj, bando, dále hraj!
- R) Džina, džina, džinadrá, jak ta banda pěkně hrá,
pikolo i bombardon, i ten velký heligon,
velký buben, džinadrá, i ten malý, estadra, ta
ta banda, ta banda, ta banda pěkně hrá.
- 2) Ještě nám kolena nevrzaj, jenom bando dále hraj,
bando hraj, bando hraj, bando dále hraj: Džina, džina ...
- 3) Fátrle, mutrle, lustig sei, jenom bando, dále hraj,
bando hraj, bando hraj, bando dále hraj: Džina, džina ...
- 4) Kdo má žízeň, pije čaj, jenom bando dále hraj,
bando hraj, bando hraj, bando dále hraj: Džina, džina ...
- 5) S Poštorenskou bandou zas půjdem dále v každý čas,
ať je bláto nebo prach, z toho není žádný strach.
Džina, džina ...

POTULNÍ KEJKLÍŘI

hudba i text: Jaromír Nohavica

- 1) Potulní kejkliři jdou zasněženou plání
v obitém talíři vaří vítr ke snídani
s cvičenou opičkou na rameni
životem malinko unaveni
potulní kejkliři jdou bílou plání
- 2) V kovárně na kraji vsi všechen sníh už ztál
dobrý kovář odžene psy a pozve je dál
sláma je postelí i peřinou
a oni jeden k druhému se přivinou
a zítra na návsi začíná candrbál

R) |: Kejkliři kejkliři jdou :|

- 3) Po schodech kostela poskakuje míč
muž s tváří anděla ohýbá železnou tyč
a krásná dívka jménem Marína
zatančí tanec pohanského bůžka Odina
a zítra po polednách budou zase pryč

R) Kejkliři kejkliři jdou ...

- 4) Vozíček z lipových dřev po hlíně drkotá
červená nepokojná krev je erbem života
všechno co chceme leží před námi
za devatero polí devatero řekami
nad zimní krajinou slunce blikotá

R) Kejkliři kejkliři jdou ... 3x

POVÍDEJ

hudba: Petr Novák; text: Ivo Plicka

- 1) Povídej, jestli tě má hodně rád víc než já,
jestli když večer jdeš spát ti polibek dá,
tak jako já, to už je dávno tak povídej, hej povídej.
- 2) Povídej, nechal tě být, vždyť měl tě tak rád,
nebo `s ho nechala jít, když šel k jiné spát,
tak jako mě, to už je dávno, tak povídej, hej povídej.
- +) Povídej, jestli se ti po mně stýská, když večer jdeš spát,
jestli, když večer se blýská, nepřestala ses bát.
- 3) Povídej, ne já se nevrátím, jdi domů spát.
Svou lásku ti vyplatím, víc nemůžu dát,
jak jsem dal dřív to už je dávno, tak povídej, hej povídej.
- +) Povídej, povídej, povídej.

PRAMÍNEK VLASŮ

hudba: Jiří Šlitr; text: Jiří Suchý

- 1) Až měsíc rozlije světlo své po kraji
a hvězdy řeknou, že čas je jít spát,
pramínek vlasů jí ustřihnu potají,
komu - no přece té, kterou mám rád.
- 2) Pramínek vlasů jí ustřihnu potají,
já blázen pod polštář chci si ho dát,
ačkoliv sny se mi zásadně nezdají,
věřím, že dnes v noci budou se zdát.
- R) O sny mě připraví teprve svítání,
zpěv ptáků v oblacích a modré nebe,
od vlasů, jichž jsem se dotýkal ve spaní,
nový den nůžkama odstřihne tebe.
- 4) Na bílém polštáři, do kroužku stočený,
zbude tu po tobě pramínek vlasů,
nebudu vstávat, dál chci ležet zasněný,
je totiž neděle a mám dost času,
je totiž neděle a mám dost času.

- 1) Šla Pravda světem a na chudý duchem se smála,
pro blahoslavený navlíkla honosný šat,
v zákoutí špinavým drzá Lež ve stínu stála,
ta Pravdu pozvala k sobě přenocovat,
a Pravda znavená usnula, jen co si sedla,
ze sna se culila, naivka důvěřivá,
jen oči zavřela, už se Lež z postele zvedla
a začla si pokradmu zkoušet ten její háv.
- 2) S Pravdou mi můžete leda tak políbit záda,
ženská je ženská, tak jakýpak cavyky s ní,
kdopak tu rozpozná, která je Lež, která Pravda,
až budou obě dvě donaha vysvlečený,
na její blůzu si její brož fešácky připla,
pod paži stříkla si jejím dezodorem,
peníze, doklady, hodinky, všechno jí štípla,
odplivla, odporně zaklela, vypadla ven.
- 3) K ránu až zjistila Pravda, co všechno jí schází,
před zrcadlem se pak notně podivila:
někdo už odněkud donesl hrst černých sazí,
aby se ta čistá Pravda tak nelišila,
Pravda se smála, že na ni kameny hází:
'Vždyť Lež je to všechno a Lež taky můj šaty má,'
blahoslavení s ní protokol sepsali rázem,
byla to rozmluva dost málo přívětivá.
- 4) Vyfásla pokutu a ještě mohla bejt ráda,
ostatně cizí šmouhy přišli jí,
nějaká mrcha tu tvrdí, že je prej Pravda
a zatím se potlouká nahá a ve škarpě spí,
Pravda se brání a přiznat se nechce,
to máš, holka, marný, jak chceš se dušuj a křič,
Lež zatím, potvora, ukradla vzrostlýho hřebce
a dlouhý a pěstěný nohy ji odnesly pryč.

5) Leckterý hlupák se dodneška o Pravdu hádá,
pravdy se ovšem v těch řečičkách nedobereš,
jistě, že ve světě nakonec zvítězí Pravda,
ale až dokáže to, co dokáže Lež,
často je k mání vodky jen půl litru na tři
a ani nevíš, s kým dneska přenocuješ,
někdo tě vysvlíkne, řeknou ti, že ti to patří,
a dřív, než se naděješ, nosí tvé kalhoty,
a dřív, než se naděješ, nosí tvé hodinky,
a dřív, než se naděješ, jede na tvém koni Lež.

PRÁZDNINY U BABIČKY

- 1) Husy plavou po vodě, kočka leží v chládku,
vesnice je v pohodě, brambory jsou v řádku.
Kvočna hlídá kuřata, říčka spěchá na jez.
Nepij, když jsi uhřátá, to se radši najez.
- R) Prázdniny u babičky , prázdniny v Čechách
krásné jak holubičky na horských střeších.
Prázdniny u dědečka, prázdniny na vsi,
školní rok ten se přečká,
nastanou, nastanou, nastanou, nastanou zas.
- 2) Ve stáji jsou vlaštovky, které mouchy loví,
much je pořád na stovky, kde se berou, kdo ví.
Zavrtej se do fůrky, budeš vonět senem.
Zaváříš- li okurky, přidej kopr s křenem.
- R) Prázdniny u babičky.....
- + Prázdniny, prázdniny, prázdniny.....

- 1) Jestlipak vzpomínáš si ještě na ten čas,
táhlo nám na dvacet a slunko bylo v nás,
vrabci nám jedli z ruky, život šel bez záruky,
ale taky bez příkras.
- 2) Možná, že hloupý, ale krásný byl náš svět,
zdál se nám opojný jak dvacka cigaret
a všechna tajná přání plnila se na počkání
anebo rovnou hned.
- R) Kam jsme se poděli, kam jsme se to poděli,
kde je ti konec, můj jediný příteli,
zmizels' mi, nevím kam,
sám, sám, sám, jsem tady sám.
- 3) Jestlipak vzpomínáš si ještě na tu noc,
jich bylo pět a tys' mi přišel na pomoc,
jó, tehdy, nebýt tebe, tak z mých dvanácti žeber
nezůstalo příliš moc.
- 4) Dneska už nevím, jestli příběh' by jsi zas,
jak tě tak slyším, máš už trochu vyšší hlas
a vlasy, vlasy kratší, jó, bývali jsme mladší,
no a co, vem to d'ás.
- R) Kam jsme se poděli, kam jsme se to poděli,
kde je ti konec, můj nejlepší příteli,
zmizels' mi, nevím kam,
sám, sám, sám, peru se teď sám.
- 5) Jestlipak vzpomínáš si ještě na ten rok,
každá naše píseň měla nejmíň třicet slok
a my dva jako jeden ze starých reprobeden
přes moře jak přes potok.
- 6) Tvůj děda říkal: ono se to uklidní,
měl pravdu, přišla potom spousta malých dní
a byla velká voda, vzala nám, co jí kdo dal,
a tobě i to poslední.
- R) Kam jsme se poděli, kam jsme se to poděli,
kde je ti konec, můj bývalý příteli,

zmizels' mi, nevím kam,
sám, sám, sám, zpívám tu teď sám.

- 7) Jestlipak vzpomínáš si na to, jakýs' byl,
jenom mi netvrd', že tě život naučil,
člověk, to není páčka, kterou si, kdo chce, mačká,
to už jsem dávno pochopil.
- 8) A taky vím, že srdce rukou nechytím,
jak jsem se změnil já, tak změnil ses i ty,
a přesto líto je mi, že už nám nad písněmi
společný slunko nesvítí.
- R) Kam jsme se poděli, kam jsme se to poděli,
kde je ti konec, můj jediný příteli,
zmizels' mi, nevím kam,
sám, sám, sám, jsem tady sám.

PTÁČATA

hudba i text: Jan Nedvěď

- 1) Na kolejích stála a za uchem květ,
vlasy trávou zavázaný,
s kytarou na zádech, strun už jen pět,
hezky oči uplakaný.
- 2) Opuštěnejch ptáčat plnej je svět,
hnízda hledaj', neví, co dál,
vyšlápali jsme ránem a v neděli zpět,
za tejden jsem u trati stál.
- R) Víš, holky těžší to maj',
víš, holky těžší to maj'.
- 3) Říkal jsem jí "štístko zatoulaný",
vždycky smála se a začala hrát
o potocích v trávě a o znamení,
co lidi uměj' ze zloby dát.
- R) Víš, holky těžší to maj', ...
- 4) = 1)

PTAČÍ KRÁL

- 1) Slunce když probudí den,
poslouchej ptačí sněm
flétnu kouzelmou hrát.
Vstát musíš cestou svou jít,
město za zády mít,
všichni budou se smát.
- R) Lejdy jou, lejdy jou, flétno zpívej,
lejdy jou, lejdy jou, tón nám dej!
Lejdy jou, lejdy jou, flétno zpívej,
lejdy jou, lejdy jou, s námi hrej.
- 2) Flétnu si stříbrnou vem, kterou věnoval jen
tobě sám ptačí král.
Zázrak s ní udělej hned, otoč na ruby svět,
aby každý se smál.
- R) Lejdy jou, lejdy jou ...
- 3) Lásku všem milencům dej, dětem v postýlkách hrej,
jak si přál ptačí král.
Bolesti, zármutek vem, ať si vydechne zem,
zpívej písničku dál.
- R) Lejdy jou, lejdy jou ...
- 4) Rozdávej života cíl, aby každý ho ctil
a byl na světě rád.
S písničkou vypuči květ, mladší bude náš svět
a ty budeš dál hrát.
- R) Lejdy jou, lejdy jou ...

PŮLNOČNÍ KRÁLOVSTVÍ

- 1) Dusot koní zní už z dále, burácení hromů.
Poddaní aby se báli, když král se vrací domů.
Všichni v řadě čekají, co se bude dít,
koho dneska zmrskají a kdo bude bit.
- R) Tak to chodí v Půlnočním království,
tu zem už docela znám.
Tak to chodí v Půlnočním království,
tak přijď a vysvobod' ji sám.
- 2) Jezdci se už zastavili, už šašek píseň hrál,
pochoповé uchoпиli, koho vybral král.
Malou dívku v dřevácích, strach má v očích svých,
kapky potu ve dlaních a u krále jen smích.
- R) Tak to chodí ...
- 3) Teď se hledá záminka, farář zavděčí se
je to jeho domněnka – čarodějnice.
Hranice už hoří a šašek píseň hrá,
prý pro radost boží, ale režii má král.
- R) Tak to chodí ...

RACEK

Učedníci

- 1) Je jen jedno moře, je jen jedna zem,
je jen jeden déšť, nebe modrý se sluncem,
je jen jeden vítr, co svou cestu zná,
je to přece zázrak, jak to všechno zapadá.
- R) |: Tak vítávám každičkej den,
jak se toulávám nad obzorem. :|
- 2) Je jen jeden život, je jen jeden svět,
Je jen jeden den, co bude tady naposled,
Je jen jedna cesta, jak se dobrým stát,
Je jen jedna touha, lásku najít napořád.
- R) Tak vítávám ...

RÁNA V TRÁVĚ

- R) Každý ráno boty zouval, orosil si nohy v trávě,
že se lidi mají rádi, doufal, a procitli právě.
Každý ráno dlouze zíval, utřel čelo do rukávu,
a při chůzi tělem sem-tam kýval, před sebou sta sáhů.
- 1) Poznal moravěnkou krásnou a vínečko ze zlata,
v Čechách slávu muzikantů umazanou od bláta.
- R) Každý ráno boty zouval, ...
- 2) Toužil najít studánečku a do ní se podívat,
by mu řekla, proč holečku, musíš světem chodívat.
- R) Každý ráno boty zouval, ...
- 3) Studánečka promluvila, to ses musel nachodit,
Abych já ti pravdu řekla, ty ses neměl narodit.
- R) Každý ráno boty zouval, ...

RING-O-DING

- 1) Za mořem nejhlubším, za horou vysokou,
za lesem smutnějším, než oči dětí jsou,
křídla vran, tisíc bran,
devět řek vede tam. Poslouchej ...
- 2) Za bránou tisící, tam zvonková je zem
a lidé zvonkoví v ní zvoní celý den,
pro váš pláč, pro váš smích,
ring-o-ding, i pro váš hřích. Poslouchej ...
- 3) V ulicích z perleti a lístků okvětních,
domečky skleněné a z křídel motýlích
barevný vodopád,
má barev víc, než můžeš znát. Poslouchej ...
- 4) A lidé zvonkoví ve zvoncích zrození,
když se stane neštěstí, svým zvonkem zazvoní
ring-o-ding, ring-o-ding,
ring-o-ding, ring-o-ding. Poslouchej ...
- 5) Nemocní se uzdraví a slunce začne hřát,
auta se vyhnou a kdo nemoh, může vstát,

- ring-o-ding, ring-o-ding,
ring-o-ding, ring-o-ding. Poslouchej ...
- 6) Přichází i mezi nás, i mezi námi jsou,
na první pohled je nepoznáš, když po ulici jdou,
zazvoní, když přijde čas,
kde by mlčky stál každý z nás. Poslouchej ...
- 7) Já zpívám pohádku pro děti zvonečků,
pro vlásky holčiček, pro ouška chlapečků,
ring-o-ding, ring-o-ding,
ring-o-ding, ring-o-ding. Poslouchej ...
- 8) Až jednou vyrostou, pak jistě zazvoní,
mí lidé zvonkoví ve zvoncích zrození
pro váš pláč, pro váš smích,
ring-o-ding, i pro váš hřích. Poslouchej ...
- 9) Ring-o-ding-o-ring-o-ding-o-ring-o-ding-o-ding.

RODNÉ ÚDOLÍ

- 1) Cesta má přede mnou v dáli mizí,
každý krok v srdci mém zabolí,
zakrátko bude mi všechno cizí,
nespatřím své rodné údolí.
- R) Zavolám nashledanou, nashledanou,
nashledanou rodné údolí.
Zavolám nashledanou, nashledanou,
při vzpomínce srdce zabolí.
- 2) Oči mé nevidí, jak se stmívá,
nevidí, co jsem měl tolik rád,
jediné, co mi teď ještě zbývá,
rodnému údolí sbohem dát.
- R) Zavolám nashledanou, nashledanou, ...
- 3) Proč se den za každou nocí vrací,
proč se čas na chvíli nezastaví?
Nemusel bych ti své sbohem dáti,
moh' bych žít v svém rodném údolí.
- R) Zavolám nashledanou, nashledanou, ...

ROSA NA KOLEJÍCH

hudba i text: Wabi Daněk

- 1) Tak jako jazyk stále naráží na vylomený zub,
tak se vracím k svému nádraží, abych šel zas dál.
Přede mnou stíny se plouží a nad krajinou krouží
podivnej pták, pták nebo mrak.
- R) Tak do toho šlápni, ať vidíš kousek světa,
vzít do dlaně dálku zase jednou zkus,
telegrafní dráty hrajou ti už léta
nekonečně dlouhý, monotónní blues.
Je ráno, je ráno! Nohama stíráš rosu na ko le jích.
- 2) Pajda dobře hlídá pocestný, co se nocí toulaj,
co si radši počkaj, až se stmí a pak šlapou dál.
Po kolejích táhnou bosí a ns špagátku nosí
celej svůj dům: deku a rum.
- R) Tak do toho šlápni ...

ROVNOU

hudba i text: Greenhorns

- 1) Tak už jsem ti teda fouk',
prsten si dej za klobouk,
nechci tě znát a neměl jsem tě rád,
to ti říkám rovnou.
- R) Rovnou, jo, tady rovnou,
rovnou, jo, tady rovnou,
prostě těpic a nehledej mě víc,
to ti říkám rovnou.
- 2) Z Kentucky do Tennessee
přes hory a přes lesy,
z potoků vodou já smejval stopu svou,
to ti říkám rovnou.
- 4) = 2)

ROZCVIČKA

- 1) Každé ráno jenom v tričku,
pojďme v řadě na rozcvičku,
s rozcvičkou den začínej,
lenost z těla vyháněj.
- 2) Hochu musíš cvičit denně,
by ses líbil svojí ženě,
svaly měl jak Herkules,
a tak zdolal každý les.
- 3) Dívko milá jídlo počká,
aby z tebe byla kočka,
zacvičit si v pohodě,
a tak vzdát hold přírodě.
- 4) A na závěr jednu radu,
vem si partu kamarádů,
a pospíchej za námi,
do přírody pod stany.
- 5) Každý řve co se mu zachce.

rukávy

- 1) Lásko tajemná, láska bez jména,
den, co den kradeš spánek můj.
Dlouho vím, že tě ráda mám,
ale touhu svou před tebou skrývám.
Vím, vím, že jsem troufalá,
pane vysněný, pane vzdálený.
Vím, vím, že jsem troufalá. ale přísahám, že se mi líbíš.
- 2) Dívko nesmělá, proč bys nechtěla,
zítra se mnou si schůzku dát.
V lesním zákoutí ústa stydnou ti,
víno nám rozpaky zkrátí.
Má láska je tajnou hrou,
paní vysněná, paní vzdálená.
Má láska je hříšnou hrou,
při níž rukávy zbarví se trávou.
- 3) Ty mě, můj pane, málo znáš,
já jsem doufala, že mi jméno dáš.
Chvilé v náručí, to mi nestačí,
pořád to jsou jenom chvíle.
Vím, vím o co chtěl bys hrát,
ty chceš ublížit a já milovat.
Vím, vím o co chtěl bys hrát,
však mé rukávy zůstanou bílé.
- 4) Já tě, má paní, málo znal,
místo k oltáři jsem tě k lůžku zval.
Já líčil pastičku na chtivou šelmičku,
laň ale nebudu střílet.
Vím, vím, to se může stát,
ale ublížit je též milovat.
Vím, vím, vždy budu vzpomínat,
na tvé rukávy jako sníh bílé.

RŮŽE KVETOU DÁL

hudba: Gilbert Bécaud; text: Ivo Fischer

- 1) Ty, kdo bloudíš sám a sám dlažbou cest a jejich špínou,
smutkem dní a nudou línou, já tě znám,
ty, kdo ztratils' přízeň dam, kdo jsi lásce ustlal v hrobě,
škodíš tím jenom sám sobě, že jsi sám.
- R) |: Podívej, kvete růže, podívej, kvete růže,
podívej, kvete růže, ta tvá. :|
- 2) Ty, kdo nevíš kudy kam samou bídou koncem týdne,
nemáš mládí právě klidné, já tě znám,
kdo se topíš jako prám v naší rozbouřené době,
v téhle chvíli právě tobě povídám.
- R) Podívej, kvete růže, ...
- 3) Ty, kdo znáš se k dětským hrám, co tě bosé nohy zebou,
počkej na mě, půjdu s tebou, já tě znám,
slunce zamklo zlatý chrám, noc, ta dáma v černé róbě,
volá hvězdu a jdou obě přímo k vám.
- R) Podívej, kvete růže, ...

RŮŽE Z PAPIŘU

hudba i text: Jan Nedvěd

- 1) Do tvých očí jsem se zbláznil
a teď nemám, nemám klid,
hlava bolí, asi tě mám rád.
Stále někdo říká "vzbud' se," věčně trhá nit,
studenou sprchu měl bych si asi dát.
- R) Na pouti jsem vystřelil růži z papíru,
dala sis ji do vlasů, kde hladívám tě já.
V tomhle smutným světě jsi má naděj na víru,
že nebe modrý ještě smysl má.
- 2) Přinesl jsem ti kytku,
no co koukáš, to se má,
tak jsem asi jinej, teď to víš.
Možná trochu zvláštní v této době, no tak ať,
třeba z ní mou lásku vytušíš.
- R) Na pouti jsem vystřelil ...

RŮŽE Z TEXASU

tradicional ; text: Ivo Fišer

- 1) Jedu takhle večer stezkou dát koním k řece pít,
v tom potkám holku hezkou, až jsem vám z toho z koně slít.
Měla kytku žlutejch květů, snad růží, co já vím.
Znám plno hezkejch ženskejch k světu,
ale tahle hraje prim.
- R) Kdo si kazíš smysl pro krásu, at' s tou a nebo s tou,
dej si říct, že kromě Texasu, tyhle růže nerostou.
At' máš kolťák nízko u pasu, at' jsi třeba zloděj stád,
svoji žlutou růže z Texasu budeš pořád mít už rád.
- 2) Řekla, že tu žije v ranči jen sama s tátou svým
a hrozně ráda tančí, jenže zrovna nemá s kým.
Tak já se jí hned nabíd, že půjdu s ní a rád
a že se dám i zabít, když si to bude přát.
- R) Kdo si kazíš smysl pro krásu, ...
- 3) Pak si se mnou dala rande a přišla přesně v půl
a dole teklo Rio Grande a po něm měsíc plul.
Když si to tak v hlavě srovnám,
co víc jsem si moh přát,
ona byla milá, štíhlá, rovná zkrátka akorát.
- R) Kdo si kazíš smysl pro krásu, ...
- 4) Od těch dob svý stádo koní sem vodím k řece pít
a žiju jenom pro ni a chtěl bych si ji vzít.
Když večer banjo ladím a zpívám si tu svou,
tak pořád v duchu hladím, tu růži voňavou.

RYCHLÉ ŠÍPY

hudba i text: Stanislav Wabi Daněk

- 1) Můj život je hned plný nesnází
na jaře, když duben přichází
já vracím se do poválečných let,
kdy vycházel náš starej dobrej Vpřed.
Já žlutý kvítek na klopu si dám
a píseň Vontů tiše zabroukám
do Stínadel se šerem vypravím
snad potkám cestou Losnu, co já vím.
 - 2) Dunivá Kateřina burácí
a Široko má dlouho po práci,
jen já se vracím Myší pastí sám,
nevím, co s ježkem v kleci dělat mám.
Bohouš, Dlouhé bidlo, Štětináč,
pan Fišer pustil z okna květináč,
Jan Tleskač, Jiří Rymán a tak dál,
pan Foglar tohle nikdy nenapsal.
 - 3) Tak Rychlé šípy sami byli v nás
a žlutý kvítek symbolem byl krás,
co nemůže nám nikdy nikdo vzít,
kdo kopal studnu, aby druhej mohl pít.
Snad jednou až se jaro navrátí
můj život píseň Vontů obrátí,
já svobodný a čistý půjdu dál
a směšný bude ten, co se mi smál.
Tak Mirek Dušín s Červenáčkem jdou
a Jindra Hojer s Jarkou Metelkou,
za nima Rychlonožka s Bublinou
naší krásnou chlapeckou krajinou.
- +) | : Duj, duj, duj fujaro vítězná. : | 3x

- 1) Něžná i proradná, krutá i bezradná,
plamen i červánek, ďábel i beránek,
cukr i sůl,
u vůně hřebíčku, u rytmu střevíčků
císař dnes myslí byl, za tanec přislíbil
království půl.
- R) Salome, noc už je na sklonku,
Salome, podobnas' úponku,
podobna kytáře pro svého vladaře,
Salome, tančíš.
- R) Salome, st'ali už Křtitele,
Salome, usměj se vesele,
točíš se ve víru, ústa jak upíru
krví ti planou, Salome, la la la ...
- 2) Noci už ubývá, císař se usmívá,
pokojně mohu žít, všeho lze použít
pro dobrý stát,
možná ho napadlo prastaré říkadlo:
dějiny když tvoří se, pro hlavy na míse
nemá se štkát.
- R) Salome, netanči, nechceš-li,
Salome, hosté už odešli,
jenom roj komárů dopíjí z pohárů
krůpěje vína.
- R) Salome, trochu jsi pobledla,
Salome, v koutku jsi usedla,
víčka máš šedivá, nikdo se nedívá,
Salome! Pláčeš ...? La la la ...

SBOHEM GALÁNEČKO

hudba i text: Vlasta Redl

- 1) Sbohem, galánečko, já už musím jíti.
Sbohem, galánečko, já už musím jíti.
|: Kyselé vínečko, kyselé vínečko
podalas mi k pití. :|
- 2) Sbohem, galánečko, rozlučme sa v pánu
kyselé vínečko, kyselé vínečko podalas mi v džbánu.
- 3) Ač bylo kyselé, přeca sem sa opil,
eště včil sa stydím, eště včil sa stydím, co sem všechno tropil.
- 4) Ale sa nehněvám, žes mňa ošidila,
to ta moja žízeň, to ta moja žízeň, ta to zavinila.

SBOHEM LÁSKO

hudba: G. Magenta; text: I. Fischer

- 1) Když bylo mně i jí tak šestnáct let,
zeleným údolím jsem si ji ved',
byla krásná, to vím, a já měl strach, jak říct,
když na řasách slzu má velkou jako hrách.
- R) Sbohem, lásko, nech mě jít, nech mě jít, bude klid,
žádnej pláč už nespraví ty mý nohy toulavý,
já tě vážně měl moc rád, co ti víc můžu dát,
nejsem žádněj ideál, nech mě jít zas o dům dál.
- 2) A tak šel čas, a já se toulám dál,
v kolika údolích jsem takhle stál,
hledal slůvka, co jsou jak hojivej fáč,
bůhví, co jsem to zač, že přináším všem jenom pláč.
- R) Sbohem, lásko, nech mě jít ...
- Rc) Já nevím, kde se to v člověku bere - ten neklid, co ho tahá
z místa na místo, co ho nenechá, aby byl sám se sebou
spokojený jako většina ostatních, aby se usadil, aby dělal
jenom to, co se má, a říkal jenom to, co se od něj čeká, já
prostě nemůžu zůstat na jednom místě nemůžu opravdu, fakt.
- R) Sbohem, lásko, nech mě jít ...

SEVERNÍ VÍTR

hudba: Jaroslav Uhlíř; text: Zdeněk Svěrák

- 1) Jdu s děravou patou, mám horečku zlatou,
jsem chudý, jsem sláb a nemocen.
Hlava mě pálí a v modravé dáli
se leskne a třpytí můj sen.

Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jseo vlčí,
tam zbytečně budeš mi psát.
Sám v dřevěný boudě sen o zlatý hroudě
já nechám si tisíckrát zdát.
- R) Severní vítr je krutý, počítej lásko má s tím.
K nohám ti dám zlaté pruty, nebo se vůbec nevrátím.
- 2) Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem,
už slyším je výt blíž a blíž.
Už mají mou stopu, už větrí, že kopu
si hrob a že stloukám si kříž.
Zde leží ten blázen, chtěl dům a chtěl bazén
a opustil tvou krásnou tvář.
Má plechovej hrnek a pár zlatejch zrnek
a nad hlavou polární zář.
- R) Severní vítr... 2x

SKLÁDANKA

hudba i text: Jan Nedvěď

- 1) Tak od dneška vím, jak zavíráš oči,
když pusu ti dávám.
Jak otáčíš hlavu, všechno už víš, to co bych chtěl.
Snad se mi zdáš nebo nechápu nic,
snad jsem jen blázen, co chtěl bych víc,
ty můj vánku, skládanko hezká z kouzelných chvil.
- 2) Do závěsů nutí se den a my máme půlnoc,
cítím tvůj dech a trochu se bráním hladit tě víc.
Poprvé blízko, blízko tě mám
a tvoje tvář je plná stop mých,
začnu se bát, jestli to moje rád ti neublíží.
- 3) A už se mi stýská, pitomej čas,
už musíš jít.
uklidím polštáře, okurky, naposledy pusu ti dám.

Ruce si chvíli nebudu mýt,
pel z tvójí kůže nechci si vzít,
tak zase zítra ty můj vánku milovaný.

SLAVÍCI Z MADRIDU

hudba: H.Aufray; text: I.Fischer

La la-la-la la-la la, la la-la la, la-la la, la la-la la, la-la-la lá,
la la-la-la la-la-la, la la la la la lala, la la la la la la lá.

- 1) Nebe je modrý a zlatý, bílá je sluneční záře.
Horko a sváteční šaty, vřava a zpocený tváře.
Vím, co bude se díť, býk už se v ohradě vzpíná.
Kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína.
- R) Žízeň je veliká, život mi utíká, nechte mě příjemně snít,
ve stínu pod fíky poslouchat slavíky, zpívat si s nimi a pít.
- 2) Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla,
oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla.
Dobře vím, co znamená pád do nástrah dívčího klína,
někdo má pletky rád, já si dám sklenici vína.
- R) Žízeň je veliká, ...
- 3) Nebe je modrý a zlatý, ženy krásný a cudný,
mantily sváteční šaty, oči jako dvě studny.
Zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jako zahrada stinná.
Kdo chce, ať mi závidí, já si dám sklenici vína.
- R) Žízeň je veliká, ...

SLUNOV RAT

hudba i text: Jan Nedvěd

- 1) Stíny nad obzorem pomalu jdou, noc se snáší,
paseky osvíťí zář, z borovejch klád, zapálenejch.
- R) Sešli se zapomenout a zvednout hlavu, to stačí
jen trochu popadnou dech, než půjdou zas dál.
- 2) Ohnutý lžíce a dům z igelitů, lístek zpátky,
boudy na zastávkách, kde potkáváš lidi, co potkat jsi chtěl.
- R) Sešli se zapomenout ...
- 3) Stíny nad obzorem pomalu jdou, právě svítá,
Šlápoty, ohniště klid, smutnej je kemp, opuštěnej.
- R) Sešli se zapomenout ...

SNAD JSEM TO ZAVINIL JÁ

hudba: Petr Janda; text: Pavel Chrastina

- 1) Zas jsi tak smutná, kdo se má na to koukat,
nic jíst ti nechutná, v hlavě máš asi brouka.
- R) Tak nezoufej, nic to není, za chvíli se to změní,
snad jsem to zavinil já. Já, já ...
- 2) Zkus zapomenout na všechno, co je pouhou
tou tmou obarvenou na černo, smutnou touhou.
- R) Tak nezoufej, nic to není, ...

SPÍM V OBIÍ

hudba i text: Michal Tučný

- R) O lady Lee ještě mám řůru času,
mám řůru času a tak spím v obilí
a zdá se mi sen plný dívek a dětí,
dívek a dětí a je líný letní den.
- 1) Kam půjdu dál až se probudím a vstanu,
probudím a vstanu, na to ještě nemyslím,
já spím v obilí a zdá se mi sen,
jak přímo z láhve starou režnou popíjím.
- R) O lady Lee ...
- 2) Za chvíli vstanu, mám ještě stihnout kdesi cosi
slyším zvonit kosy, už kosí mi obilí,
já vím, strniště jak nůž do zad tlačí,
děkuju to stačí, vzbudili mě právě včas.
- R) O lady Lee ...

SPINKEJ

1) Už se končí den, už je čas k spánku,
zdi se barví od červánků
hled', už lampář světla rozsvěcí,
tak si dočti stránku, zavří knížku,
honem hupky do pelíšku,
koťata dávno vrní za pecí.

R) Tak spinkej, ať ve tvých snech
růže kvetou, voní mech,
princeznu si Honza bude brát,
než půlnoc prostře sítě,
na vlásy políbím tě,
vždyť i tvá máma musí spát.

2) Západ rudou barvu ztrácí,
od řeky se táta vrací,
musím jít, je jistě hladový,
až se usměje tak na chvilinku,
očí si mu všimni synku,
snad budeš jednou taky takový.

R) Tak spinkej, ...

STÁNKY

hudba i text: Jan Nedvěď

R) U stánků na levnou krásu
postávaj' a smějou se času,
s cigaretou a s holkou, co nemá kam jít.

2) Skleniček pár a pár tahů z trávy,
uteče den jak večerní zprávy,
neuměj' žít a bouřej' se a neposlouchaj'.

R) Jen zahlídli svět, maj' na duši vrásy,
tak málo je, málo je lásky,
ztracená víra hrozny z vinic neposbírá.

3) U stánků na levnou krásu
postávaj', a ze slov a hlasů
poznávám, jak málo jsme jim stačili dát.

R) Jen zahlídli svět, ... 2x

STARÁ ARCHA

hudba: Spirituál; text: D.Vančura

- R) |: Já mám kocábku náram, náram, náram,
kocábku náram, náramnou. :|
Archa má cíl, archa má směr, plaví se k Araratu na sever.
|: Já mám kocábku náram, náram, náram,
kocábku náram, náramnou. :|
- 1) Pršelo a blejskalo se sedm neděl,
kocábku náram náramnou.
Noe nebyl překvapenej, on to věděl,
kocábku náram, náramnou.
- R) Já mám kocábku ...
- 2) Šem, Ham a Jáfet byli bratři rodní,
Noe je zavolal ještě před povodní,
Kázal jim naložit ptáky, savce,
ryby nechte, zachrání se sami hladce,
- R) Já mám kocábku ...
- 3) Přišla bouře zlámala jim pádla, vesla,
v tom přilétla holubice snítku nesla,
Když přistáli vyložili náklad celý,
ještě, že tu starou dobrou archu měli,
- R) Já mám kocábku ...

STARÝ PŘÍBĚH

traditional; text: Jiří Tichota

- 1) Řek Mojžíš jednou lidu svému: Přišel čas,
dnes v noci tiše vytratí se každý z vás,
mává, mává nám všem svobodná zem.
Já říkám rovnou, každý ať s tím počítá,
že naše cesta ke štěstí je trnitá,
mává, mává nám všem svobodná zem.
- R) |: A kdo se bojí vodou jít,
ten podle tónu faraónů musí žít,
mává, mává nám všem svobodná zem. :|
- 2) Až první krůček bude jednou za námi,
už nikdo nesmí zaváhat, dát na fámy,
mává, mává nám všem svobodná zem.

Pak tenhle vandr všem potomkům ukáže,
že šanci přežít má jen ten, kdo má dost kuráže,
mává, mává nám všem svobodná zem.

R) A kdo se bojí vodou jít, ...

3) Ten starý příběh z Bible vám tu vykládám,
ať každý ví, že rozhodnout se musí sám,
mává, mává nám všem svobodná zem.

R) A kdo se bojí vodou jít, ...

STATISTIKA

hudba: Jaroslav Uhlíř; text: Zdeněk Svěrák

1) Je statisticky dokázáno,
že slunce vyjde každé ráno
a i když je tma jako v ranci,
noc nemá celkem žádnou šanci.

R) |: Statistika nuda je, má však cenné údaje,
neklesejte na mysli, ona nám to vyčíslí.:|

2) Když drak si z nosu síru pouští
a Honza na něj číhá v houští,
pak statistika předpovídá,
že nestvůra už neposnídá.

R) Statistika nuda je ...

3) Tak vyřid'te to ctěné sani,
že záleží to čistě na ní,
když nepustí ji choutky dračí,
tak bude o hlavičky kratší.

R) Statistika nuda je ...

- 1) Polní cestou kráčeli řumař do vsky hrát,
svatby, pohřby tahle cesta poznala mnohokrát,
po jedné svatbě se chudm lidem synek narodil,
a táta mu u prařn cesty řivota strom zasadil.
- R) A on tam stl, a on tam stl,
a koukal do polí, a koukal do polí,
a byl jak král, a byl jak král, sám v celém okolí,
korunu měl, korunu měl, i kdyř ne ze zlata,
a jeho pokladem byla tráva střapat.
- 2) Léta bř a na ten příběh si uř nikdo nevzpomněl
jen kořat strom se u cesty ve větru tše chvl,
a z vsky bylo msto a to msto zařlo chtít
asfaltov koberec ař na náměstí mt.
- R) A on tam stl, ...
- 3) ře strom v cestě plnovan, to mal problém byl,
ostrou pilou se ten problém snadno vyřeřil,
tak naposled se do nebe nř strom pak podval
a tupou ránu do vtvov uř snad ani nevmal.
- R) A on tam stl, ...
- 4) Pří stavbě se objevilo, ře silnice bude dál,
a tak kousek od nové cesty smutn pařez stl,
dětem a výletníkům z vřky nikdo nemval
a jen přtel vítr si o nm pseř na strniřtch z nouze hrál.
- R) Jak tam stl, stl tam sám,
a koukal do polí, a koukal do polí,
a byl jak král, a byl jak král, sám v celém okolí,
korunu měl, korunu měl, i kdyř ne ze zlata,
a jeho pokladem byla tráva střapat ...

řPKOV RřENKA

- 1) Jeřt sp a sp a sp zámek řpkov,
řdn princ tam v lesích ptáky nelov.
Jeřt sp a sp a sp dvka zaklet,
u lřka j plan rře rozkvétá.

- R) To se schválně dětem říká,
aby s důvěrou šly spát, klidně spát,
že se dům probouzí a ta kráska procitá,
zatím spí tam dál, spí tam v růžích.
- 2) Kdo jí ústa k ústům dá, kdo ji zachrání,
kdo si dívku pobledlou vezme za paní.
Vyjdi zítra za ní a nevěř pohádkám,
žádný princ už není, musíš tam jít sám.
Musíš vyjít sám, nesmiš věřit pohádkám,
čeká dívka dál, spí tam v růžích...
- R) To se schválně dětem ...

TAK DÁVNO JIŽ

stará skotská píseň; text: J.V.Sládek

- 1) Jak zapomenout na ten čas, kdy stáli jsme si blíž ?
Jak zapomenout na ten čas, snad, že to dávno již ?
- R) Tak dávno dávno brachu můj, tak dávno dávno již,
však srdečně si zapějem na dávno, dávno již.
- 2) My květy spolu trhali přes mnohý dol a výš
a šli jsme cestou trnitou, tak dávno již.
- R) Tak dávno dávno ...
- 3) My brouzdali se v potoce, zda o tom ještě víš?
Pak dělila nás mořská hloub, tak dávno již.
- R) Tak dávno dávno ...
- 4) Zde ruka, věrný příteli, a k mému srdci blíž,
tak dobrou vůli neměli jsme dávno již.
- R) Tak dávno dávno ...
- 5) Proč s tím se máme rozejít co každý z nás měl rád,
proč s tím se máme rozejít, bez víry na návrat.
- R) To není, není loučení, ač chvěje se nám hlas,
jsme spolu pevně spojeni a sejdeme se zas.

TISÍC MIL

hudba: H.West, J.Plante; text: Ivo Fischer

- 1) V nohách mám už tisíc mil, stopy déšť a vítr smyl,
a můj kůň i já jsme cestou znaveni.
- R₁)Těch tisíc mil, těch tisíc mil, má jeden směr a jeden cíl,
bílej dům, to malý bílý stavení.
- 2) Je tam stráň a příkřej sráz, modrá tůň a bobří hráz,
táta s mámou, který věřej dětskejm snům.
- R₂)Těch tisíc mil, těch tisíc mil, má jeden směr a jeden cíl,
jeden cíl, ten starej, známej, bílej dům.
- 3) V nohách mám už tisíc mil, teď mi zbývá jen pár chvil,
cestu znám a ta se tam k nám nemění.
- R₁)Těch tisíc mil ...
- 4) Kousek dál a já to vím, uvidím už stoupat dým,
šikmej štít nad střechy ční k nebesům.
- R₂)Těch tisíc mil ...

TO TA HEL'PA

slovenská

- 1) To ta Hel'pa, to ta Hel'pa, to je pekné mesto.
A v tej Hel'pe, a v tej Hel'pe švarných chlapcou je sto.
|: Koho je sto, toho je sto, nie po mojej vôli,
len za jedným, len za jedným srdiečko ma boli. :|
- 2) Za Janičkom , za Palíčkom krok by nespravila,
za Ďuríčkom, za Mišíčkom Dunaj preskočila.
Dunaj, Dunaj, Dunaj, Dunaj, aj to širé more,
len za jedným, len za jedným, potešenie moje.

TOULAVEJ

hudba i text: Vojtěch Tomáško

- 1) Někdo z vás, kdo chutnal dálku, jeden z těch, co rozuměj,
ať vám poví, proč mi říkaj, proč mi říkaj Toulavej.
Kdo mě zná a v sále sedí, kdo si myslí: je mu hej,
tomu zpívá pro všední den, tomu zpívá Toulavej.
- R) Sobotní ráno mě neuvidí u cesty s klukama stát,
na půdě celta se prachem stydí
a starý songy jsem zapomněl hrát, zapomněl hrát.

- 2) Někdy v noci je mi smutno, často bejvám doma zlej.
Malá daň za vaše "umí", kterou splácí Toulavej.
Každý měsíc jiná štace, čekáš, kam tě ulože,
je to fajn, vždyť přece zpívá, třeba smutně, Toulavej.
- R) Sobotní ráno mě neuvidí ...
- 3) Víím, že jednou někdo přijde, tiše pískne: "No tak 'dem!"
Známí kluci ruku stisknou, řeknou: "Vítej, Toulavej!"
Budou hvězdy, jako tenkrát, až tě v očích zaboje,
celou noc jim bude zpívat jeden blázen - Toulavej.
- R) Sobotní ráno mi poletí vstříc, budeme u cesty stát,
vypráším celtu a můžu vám říct,
že na starý songy si vzpomenu rád, vzpomenu rád.
- 4) Někdo z vás ... Toulavej.

TRPASLIČÍ SVATBA

hudba: Jaromír Uhlíř; text: Emil Synek

- 1) V lese, jó v lese na jehličí, koná se svatba trpasličí,
žádná divná věc to není, Šmudla už má po vojně a tak se žení.
Malou má ženu, malinkatou, s malým věnem, malou chatou.
Už jim choděj telegrámky už jim hrajou Mendelssohna na varhánky.
- R) Protože láska, láska, láska v každém srdci klíčí,
protože láskou hoří i to srdce trpasličí
a kdo se v téhle věci jednoduše neopíčí,
ten ať se dívá, co se děje v lese na jehličí.
- 2) Mají tam lásku, jako trámek, pláče tchýňka, pláče tchánek,
šťěstíčko přejou mladí, staří, v papinově hrníčku se maso vaří.
pijou tam pivo popovický, Šmudla se polil, jako vždycky,
Kejchal kejchá na Profouse, jedí hrášek s uzeným a nafouknou se.
- R) Protože láska ...
- 3) V lese, jó v lese ... Šmudla už má po vojně a tak se žení.

TŘEŠNĚ ZRÁLY

Americká lidová; text: Ivo Fišer

- 1) Jó, třešně zrály, zrovna třešně zrály,
sladký třešně zrály a vlahej vítr vál,
a já k horám v dáli, k modrej m horám v dáli,
sluncem, který pálí, tou dobou stádo hnal.
- R) Jó, třešně zrály, zrovna třešně zrály,
sladký třešně zrály, a jak to bylo dál?
- 2) Tam, jak je ta skála, ta velká bílá skála,
tak tam vám holka stála a bourák opodál,
a moc sa na mne smála, zdálky už se smála,
i zblízka se pak smála a já se taky smál.
- R) Jó, třešně zrály, ...
- 3) Řekla, že už dlouho mě má ráda, dlouho mě má ráda,
dlouho mě má ráda, abych prej si ji vzal,
ať nechám ty svý stáda, že léta pilně střádá,
jen abych ji měl rád a žil s ní jako král.
- R) Jó, třešně zrály, ...
- 4) Pokud je mi známo, já řek' jenom: dámo,
milá hezká dámo, zač bych potom stál,
ty můj typ nejsi, já mám svoji Gracie,
moji malou Gracie, a tý jsem srdce dal.
- R) Jó, třešně zrály, ...
- 5) Jó, u tý skály dál třešně zrály,
sladký třešně zrály a vlahej vítr vál,
a já k horám v dáli, k modrej m horám v dáli,
sluncem, který pálí, jsem hnal svý stádo dál.

TŘI CITRÓNKY

- 1) V jedné mořské pustině, ztroskotal parník v hlubině,
Jenom tři malé citrónky, zůstaly na hladině.
R) Rýbaróba, rýbaróba, rýbaróba čuču
rýbaróba, rýbaróba, rýbaróba čuču
rýbaróba, rýbaróba, rýbaróba čuču
zůstaly na hladině.
- 2) Jeden z nich povídá: Přátelé, netvařte se tak kysele,
vždyť je to přece veselé, že nám patří moře celé.
R) Rýbaróba ...
- 3) A tak se citrónky plavily dál, jeden jim k tomu na kytaru hrál,
a tak se plavily do dále až na ostrov korálový.
R) Rýbaróba ...
- 4) Tam je však stihla nehoda zlá, byla to mořská příšera,
sežrala citrónky i s kůrou, zakončila tak baladu mou.

TŘI ČUNÍCI

hudba i text: Jaromír Nohavica

- 1) V řadě za sebou tři čuníci jdou,
ťapají si v blátě, cestou necestou,
kufry nemají, cestu neznají,
vyšli prostě do světa a vesele si zpívají:
Ui ui ui ui uíí Ui ui ui ui uíí ...
- 2) Levá pravá ted', přední zadní už,
tři čuníci jdou , jdou jako jeden muž,
žito chřoupají, ušima bimbají,
vyšli prostě do světa a vesele si zpívají:
Ui ui ui ui uíí ...
- 3) Auta jezdí tam, nákladáky sem,
tři čuníci jdou rovnou za nosem,
lidé zírají, důvod neznají,
proč ti malí čuníci tak vesele si zpívají:
Ui ui ui ui uíí ...
- 4) Když se spustí déšť, roztrhne se mrak,
k sobě přitulí se čumák na čumák,
blesky blýskají, kapky pleskají,
oni v dešti nepohodně vesele si zpívají:
Ui ui ui ui uíí ...
- 5) Když kopýtka pálí, když jim dojde dech,
sednou ke studánce na vysoký břeh,
do vody koukají, kopýtka máchají,
chvilinku si odpočinou a pak dál se vydají...
Ui ui ui ui uíí ...
- 6) Za tu spoustu let, co je světem svět,
přešli zeměkouli třikrát tam a zpět,
v řadě za sebou, hele támhle jdou,
pojďme s nima zazpívat si
jejich píseň veselou:
Ui ui ui ui uíí ...

TŘI KŘÍŽE

hudba: J.Kopečný, L.Kučera; text: L.Kučera

- 1) Dávám sbohem břehům proklatejm,
který v drápech má ďábel sám.
Bílou přídí šalupa „My grave“
míří k útesům, který znám.
- R) Jen tři kříže z bílýho kamení
někdo do písku poskládal.
Slzy v očích měl a v ruce znavený
lodní deník, co sám do něj psal.
- 2) První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačky jen.
Chřestot nožů, při kterým přejde smích,
srdce kámen a jméno „Sten“.
- R) Jen tři kříže z bílýho kamení ...
- 3) Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál.
Druhej kříž mám a spím pod zemí,
že jsem falešný karty hrál.
- R) Jen tři kříže z bílýho kamení ...
- 4) Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Katty Rodgers těm dvou život vzal.
Svědomy měl, vedle nich si klek ...
- Rc.Vím, trestat je lidský, ale odpouštět
božský. Ať mi tedy Bůh odpustí.
- R) Jen tři kříže z bílýho kamení
jsem jim do písku poskládal.
Slzy v očích měl a v ruce znavený
lodní deník a v něm, co jsem psal.

TŘI MYŠI

- 1) |: Já bych chtěl mít tři myši, :|
já bych chtěl mít tři prašivý myši,
já bych chtěl mít tři myši.
- 2) Co bys s těma myšmama dělal, ...
- 3) Já bych ty myši zabil, ...
- 4) Co bys s těma mrtvolkama dělal, ...
- 5) Já bych ty mrtvolky stáhnul, ...
- 6) Co bys s těma kůžkama dělal, ...
- 7) Já bych ty kůže prodal, ...
- 8) Co bys s těma peněžama dělal, ...
- 9) Já bych si koupil traktor, ...
- 10)Co bys s tím traktorem dělal, ...
- 11)Já bych s tím traktorem oral, ..
- 12)Vyoral bych tři myši, ...
- 13)Co bys stěma myšmama dělal, ...

TŘI PŘÁNÍ

- 1) Příběh, který právě teď,
chystám se vám vyprávět,
připomíná spíše svět,
kam se velcí nepouští,
čtyři muži na poušti,
dali stařečkovi pít,
a on jim řek, že vyplní jim tři přání.
- 2) A tak nejstarší si přál: Dej mi zámek, ať jsem král,
druhý boháčem chtěl být, třetí tisíc dívek mít.
A co chtěl ten nejmladší, to už se nikdo nedoví,
Protože v pohádkách jsou jen tři přání.
- R) Pouští kráčí sám, kráčí sám,
K bílým oázám, oázám,
Pouští kráčí sám, kráčí sám,
Jde za svým, čtvrtým přáním.

3) A pak přišla bouře zlá a s ní žízeň veliká,
náhle stál tu smrti v tvář boháč, král i otrokář.
Všichni prosí, chtějí pít. Vždyť mají vše, co chtěli mít,
A v pohádkách jsou jen tři přání.

R) Pouští kráčí sám, ...

4) Možná poví někdo z vás, že příběh dávný smazal čas.
Ale svět se stále otáčí a tři přání nestačí.
Kdo mi to řek, kdopak ví, možná že ten nejmladší,
když šel za svým, čtvrtým přáním.

R) Pouští kráčí sám, ...

TŘI RYBKY

1) Na louce tam v kalužině, věř tomu, kdo chceš,
plavaly tři malé rybky, matka ryba též.
Šup řekla matka ryba a pak naráz
plavaly tři malé rybky kraulem až za hráz.

R) Ó dyken dáken okena čuču
brm brm dygy dag brm brm čuču
papapapa rym papa bou dou čuču
plavaly tři malé rybky kraulem až za hráz.

2) „Jé!“, vykřikla první rybka, „je to veselé!
Budeme se honit v moři, patří nám celé!“
A tak se tam honily v tom moři širokém,
když tu se potkaly se žralokem.

R) Ó dyken dáken ... když tu se potkaly se žralokem.

3) „Jé!“, vykřikla druhá rybka, „vidím velrybu!“
tu poznaly tři malé rybky, že udělaly chybu.
Ztratily řeč, obrátily se a pak naráz
plavaly tři malé rybky kraulem až za hráz.

R) Ó dyken dáken ...

TULÁCKÝ RÁNO

hudba i text: Jan Nedvěd

- 1) Posvátný je mi každý ráno,
když ze sna budí šumící les,
a když se zvedám s písničkou známou
a přezky chřestí o skalnatou mez.
- R) Tulácký ráno na kemp se snáší,
za chvíli půjdeme toulat se dál.
A vodou z říčky oheň se zhasí,
tak zase půjdeme toulat se dál.
- 2) Posvátný je mi každý večer,
když oči k ohni vždy vrací se zpět.
Tam mnohý z pánů měl by se kouknout,
a hned by viděl, jaký chcem svět.
- R) Tulácký ráno ...
- 3) Posvátný je mi každé slovo,
když lesní moudrost a přírodu znáš.
Bobříků sílu a odvahu touhy,
kolik v tom pravdy, však kdo nám ji dá?
- R) Tulácký ráno ...

U MRAVENČÍ SKÁLY

- 1) U mravenčí skály dva skautíci stáli,
že neměli co napráci, na kytary hráli.
- R) Hm cm cm cm cára, hm cm cm cm cára,
hm cm cm cm hm cm cm cm rica pica bum.
- 2) Šla okolo kráva, spanilá to dáma,
že neměla co na práci ocasem mávala.
- R) Hm cm cm cm cára, ...
- 3) Šel okolo četník, téhle dámy setník,
a že neměl co na práci dal každému pětník.
- R) Hm cm cm cm cára, ...
- 4) Šel okolo Dandy, indickej bůh srandy,
a že neměl co na práci natahoval kšandy.
- R) Hm cm cm cm cára, ...

5) Milej pane Dandy, nenatahujte kšandy,
dejte si radš podvlíkačky bude více srandy.

R) Hm cm cm cm cára, ...

UKOLÉBAVKA PRO KUBU A LENKU

hudba i text: Jaromír Nohavica

1) Den už se zešeřil
už jste si dost užili
tak hajdy do peřin
a ne abyste tam moc řádili
zítra je taky den
slunko mi to dneska slíbilo
přejte si hezký sen
a kéž by se vám to splnilo
na naná ná ná ná na naná na
aby hůř nebylo
to by nám stačilo

R) Hajduly dajduly
aby víčka sklapnuly
hajduly dajdy
každý svou peřinu najdi
hajajajajaja ja já
Kuba Lenka máma a já
dřív než zítra slunce začne hřát
dobrou noc a spát

2) V noci někdy chodí strach
a srdce náhlé dělá buch buchy
nebojte já spím na dosah
a když zavoláte zbiju zlé duchy
zítra je taky den
slunko mi to dneska slíbilo
přejme si hezký sen
a kéž by se nám to splnilo
aby hůř nebylo
to by nám stačilo

R) Hajduly dajduly ...

UŽ KONÍČEK PÁDÍ

tradicional; text: Ivo Fischer

- 1) Znáám zem plnou mlíka a buclatejch krav,
kde proud řeky stříká na dřevěnej splav.
Mám jediný přání, snům ostruhy dát
a pod známou strání zas kuličky hrát.
- R) Už koníček pádí a zůstane stát,
až v tý zemi mládí, kde já žiju rád.
A slunce tam pálí a pořád je máj
a ceny jsou stálý a lidi sed maj.
- 2) Kde všechno je známý, zvuk tátovejch bot
a buchy mý mámy a natřenej plot.
Z něj barva už prejská, ale mně je to fuk,
já, když se mi stejská, jsem jak malej kluk.
- R) Už koníček pádí ...
- 3) V tý zemi jsou lípy a ve květech med
a u sudů pípy a u piva led.
A okurky v láku a cestovní ruch
a hospod jak máku a holek jak much.
- R) A slunce tam pálí a pořád je máj
a ceny jsou stálý a lidi se maj.
Už koníček pádí a zůstane stát,
až v tý zemi mládí, kde žiju tak rád.

V MOŘI JE MÍSTA DOST

hudba i text: Jaromír Nohavica

- R) V moři je místa dost,
V moři je místa dost,
V moři je místa, místa ach místa,
V moři je místa dost.
- 1) Podmořský koník kluše s nákladem mořské pěny,
Cesta je velmi mokrá, koník je popletený,
Za první vlnou vlevo okolo mořských patníků,
Za rohem v Golfském proudu už vidí Afriku.
- R) V moři je místa dost, ...

2) Medúzy průhledné jak výkladní skříň,
Čím blíže jsou k hladině, tím vidět jsou míň,
Na vlnách houpají se a když je nikdo nevidí,
šťouchají do lehátek, vrážejí do lidí.

R) V moři je místa dost, ...

3) V chaluhách pod hladinou perou se chobotnice,
Na každém chapadle boxerské rukavice,
Perou se, melou se, padají, vstávají
A všechny ryby kolem ploutvemi pleskají.

R) V moři je místa dost, ...

4) Rejnoci placatí jak kuchyňské utěrky,
Šestého každý měsíc dobijou baterky,
Na mořských křižovatkách blikají světla,
Aby se nesrazily ryby s rybama.

VALČÍČEK

hudba i text: Jan Nedvěd

R) Tuhle písničku chtěl bych ti lásko dát,
ať ti každé den připomíná,
|: toho, kdo je tvůj, či ty jsi a kdo má rád,
ať ti každé den připomíná :|

1) Kluka, jako ty hledám už spoustu let,
takový trochu trhlý můj já,
dej mi ruku svou, pojď, půjdeme šlapat náš svět,
i když obrovskou práci to dá.

R) Tuhle písničku ...

2) Fakt mi nevádí, že nos jak bambulku máš,
ani já nejsem žádný ideál.
Hlavně co uvnitř nosíš a co ukrýváš,
to je pouto, co vede nás dál.

R) Tuhle písničku ...

VÁLKA RŮŽÍ

tradicional; text a úprava: D. Vančura

- 1) Už rozplynul se hustý dým, derry down, hej down-a-down,
nad ztichlým polem válečným, derry down,
jen ticho stojí kolkolem a vítěz plení vlastní zem,
je válka růží, derry derry derry down, hej down.
- 2) Nečekej soucit od rváče, derry down, hej down-a-down,
kdo zabíjí ten nepláče, derry down.
Na těle mrtví krajiny se mečem píšou dějiny,
je válka růží, derry derry derry down, down.
- 3) Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej down-a-down,
dva rody žijí, jeden hněv, derry down.
Kdo změří, kam se nahnul trůn, zda k Yorkům nebo k Lankastrům?
je válka růží, derry derry derry down, down.
- 4) Dva rody, dvojí korouhev, derry down, hej down-a-down,
však hlína pije jednu krev, derry down.
Ať ten či onen přežije, vždy nejvíc ztratí Anglie,
je válka růží, derry derry derry down, down.

VARIACE NA RENESANČNÍ TÉMA

hudba i text: Václav Hrabě

Láska je jako večernice plující noční oblohou,
zavřete dveře na petlice, zhasněte v domě všechny svíce
a opevněte svoje těla, vy, kterým srdce zkameněla.
Láska je jako krásná loď, která ztratila kapitána,
námořníkům se třesou ruce a bojí se, co bude zrána,
láska je jako bolest z probuzení a horké ruce hvězd,
které ti oknem do vězení květiny sypou ze svatebních cest.
Láska je jako večernice plující noční oblohou,
naš život hoří jako svíce a mrtví milovat nemohou,
mrtví milovat nemohou ...

VEČERKA

- 1) Zapad den, slunce svit
vymizel z údolí, z temen hor.
Odpočiň každý, kdos boží tvor.
- 2) V lesa klín padl stín.
Hasne již vaty zář. Svatý mír
kráčí z hor, usíná boží tvor.

- 1) V ponurém osvětlení gotického sálu
kupčící vyděšení hledí do misálů
a houfec mordýřů si žádá požehnání,
|: vždyť první z rytířů je Veličenstvo Kat. :|
- 2) Kněz-d'ábel, co mši slouží, z oprátky má štolu,
pod fialovou komží láhev vitriolu,
pach síry z hmoždířů se valí k rudé kápi
prvního z rytířů, hle: Veličenstvo Kat.
- R) Na korouhvi státu je emblém s gilotinou,
z ostnatého drátu páchne to shnilotinou,
v kraji hnízdí hejno krkavčí,
lidu vládne mistr popravčí.
- 3) Král klečí před Satanem na žezlo se těší
a lůza pod platanem radu moudrých věší
a zástup kacířů se raduje a jásá,
vždyť prvním z rytířů je Veličenstvo Kat.
- 4) Na rohu ulice vrah o morálce káže,
před vraty věznice se procházejí stráže,
z vojenských pancířů vstříc černý nápis hlásá,
že prvním z rytířů je Veličenstvo Kat.
- R) Nad palácem vlády ční prapor s gilotinou,
děti mají rády kornouty se zmrzlinou,
soudcové se na ně zlobili,
zmrzlináře dětem zabili.
- 5) Byl hrozný tento stát, když musel jsi se dívat,
jak zakázali psát a zakázali zpívat,
a bylo jim to málo, poručili dětem
modlit se jak si přálo Veličenstvo Kat.
- 6) S úšklebkem Ďábel viděl pro každého podíl,
syn otce nenáviděl, bratr bratru škodil,
jen motýl smrtihlav se nad tou zemí vznáší,
kde v kruhu tupých hlav dlí Veličenstvo Kat.

VELRYBÁŘSKÁ VÝPRAVA

hudba i text: Antonín Linhart

1) Jednou plác mě přes rameno Johnny, zvanej Knecht:
„Mám pro tebe hochu v pácu moc fajnovej kšeft.“
Objednal hned litr rumu a pak něžně řval:
„Sbal se jedem na velryby, prej až za polár.“

R) Výprava velrybářská k břehům Grónska nezdařila se,
protože nejeli jsme na velryby, ale na mrože.

2) Briga zvaná Malá Kitty kotví v zátoce,
nakládaj se sudy s rumem, maso, ovoce.
Vypluli jsme časně zrána, směr severní pól,
dřív, než přístav zmizel z očí, každej byl namol.

R) Výprava velrybářská k břehům Grónska ...

3) Na loď padla jinovatka, s ní třeskutej mráz -
hoň velryby v kupách ledu, to ti zlomí vaz.
Na pobřeží místo ženskejch mávaj tučňáci,
v tomhle kraji beztak nemáš žádnou legraci.

R) Výprava velrybářská k břehům Grónska ...

4) Když jsme domů připluli, už psal se příští rok,
starej rejdař povídá, že nedá ani flok.
„Místo velryb v grónským moři zajímal vás grog,
tuhle práci zaplatil by asi jenom cvok.“

R) Výprava velrybářská k břehům Grónska ...

5) Tohleto nám neměl říkat, teď to dobře ví,
stáhli jsme mu kůži z těla, tomu hadovi.
Z paluby pak slanej vítr jeho tělo smet,
máme velryb plný zuby, na to vezmi jed!

R) Výprava velrybářská k břehům Grónska ...

VÍNEČKO BÍLÉ

hudba i text: Fanoš Mikulecký

- 1) Vínečko bílé, si od mé milé,
budu ťa pít, co budu žít, vínečko bílé
budu ťa pít, co budu žít, vínečko bílé
- 2) Vínečko rudé, si od té druhé,
budu ťa pít, co budu žít, vínečko rudé
budu ťa pít, co budu žít, vínečko rudé
- 3) Vínečka obě, frajárky moje,
budu vás pít, co budu žít, vínečka obě
budu vás pít, co budu žít, vínečka obě

VINNETOU

hudba: M. Bötcher; text: Jan Fiala

Tam v horách nad strží, kde nikdy nemlží,
tam věčný oheň plá, tam není zima zlá.
Tam sídlí Indián, všem známý rudý pán,
co toužil volnost mít, neváhal pro ni bdít.
Čas letí stoletím, tam oheň praská dál,
dost možná je to tím, že v knihách pan May psal
Kde sídlí Indián, tam šípům směr je dán.
Směr hlídá Vinnetou, bdí nad ním Manitou.

VINOHRADY

- 1) |: Vinohrady, vinohrady,
dobré vínko dáváte. :|
A kdo sa ho jednu napije
dobrú vůlu z něho dostane.
Vinohrady, vinohrady, dobré vínko dáváte.
- 2) Vinohrady, vinohrady,
dobré vínko dáváte.
Když ho šohaj pohár vypije,
zazpívá si pěkně vesele.
Vinohrady, vinohrady, dobré vínko dáváte.
- 3) Víno bílé, víno bílé,
vínko naše červené,
když ho šohaj pohár vypije,
zazpívá si pěkně vesele.
Vínno bílé, víno bílé, vínko naše červené.

VLAŠTOVKO LET'

hudba i text: Jaromír Nohavica

- 1) Vlaštoko let' přes Čínskou zed'
přes písek pouště Gobi
oblétni zem přilet' až sem
jen at' se císař zlobí
dnes v noci zdál se mi sen
že ti zrní nasypal
Ludvík van Beethoven
vlaštoko let' nás chudé ved'
- 2) Zeptej se ryb kde je jim líp
zeptej se plameňáků
kdo závidí
nic nevidí
z té krásy zpod oblaků
až spatříš nad sebou stín
věz že ti mává sám
pan Jurij Gagarin
vlaštoko let' nás chudé ved'
- 3) Vlaštoko let' rychle a ted'
nesu tři zlaté groše
první je můj
druhý je tvůj
třetí pro světloňoše
až budeš unavená
pírka ti pofouká
Máří Magdaléna
vlaštoko let' nás chudé ved'

VODA SE NEUTOPI

hudba i text: bratři Ebenové

- 1) Napsal jsem ti písničku, abys už neplakala,
napsal jsem ti písničku, abys byla veselá,
kdyby jsi se pousmála,
to by jsi mě potěšila.
- R) Vždyť víš že voda se neutopí, plamínek nespálí,
lávky jdou přes příkopy, proč bychom se báli?
Vítr se nezadusí, dálka se nevzdálí,

jsem vždycky tam, kde ty jsi,
proč bychom se báli,
proč bychom se báli.

2) Napsal jsem ti písničku, aby sis byla jistá,
napsal jsem ti písničku, že jsi moje jediná,
kdyby jsi se pousmála,
to by jsi mě potěšila.

R) Vždyť víš ..

VRÁNA

hudba i text: Karel Plíhal

1) Byly časy, kdy i vrána tak nádherně zpívala,
že vedle ní i ten slavík kníkal jako sele,
každé ráno před rozbřeskem hodila se do gala,
nadechla se, odkašlala a spustila směle, vřele:

R) Krá, krá, krásná je svoboda,
sladká jak jahoda na lesní skalce,
krá, krá, krásně je na světě,
když vítr nese tě tam a zas tam.
Krá, krá, krásná je svoboda,
hebká jak košile zručného tkalce,
krá, krá, krásně je na světě,
když na své "Můžu?" si odpovím sám.

2) Zatím dole v mraveništi všichni tvrdě makají,
pro matičku, pro královnu pot se z nich jen leje,
jen co vránu uslyšeli, šeptají si potají:
nám tu hoří plán a tahle mrcha se nám směje, že prý:

R) Krá, krá, ...

3) Královna se rozčílila: teda tohle ničí morálku,
ještě aby mravencům to začlo vrtat šiškou,
to nám ještě scházelo, když chystáme se na válku,
a vydala se pohovořit s loajální liškou.

4) Nyní je vám asi jasný, jak to s vránou dopadlo,
ten, kdo umí lítat, ještě nemusí být tabu,
královně šlo o krk, no a tý lišce zase o žrádlo,
a od té doby vrány nejsou svými pány,
jenom občas v prudkém hněvu zazpívaj' si pro úlevu,
bez nároku na honorář: krá krá ...

VŠICHNI JSOU UŽ V MEXIKU

hudba: G. D. Brown; text: Z. Rytíř

- 1) Kde jen jsou a kde jsem já,
proč všechno končí, co začíná,
smůla se mě lepší ve zvyku
a všichni jsou už v Mexiku.
- R) Všichni jsou už v Mexiku,
Buenos Dias já taky jdu,
aspoň si poslechnu pěknou muziku,
co se hraje v Mexiku.
- 2) Kde je můj kůň, co měl mě nést
blátem měst a prachem cest,
dělal, že se ho to už netýká,
asi šel do Mexika.
Kde je ta holka, co měl jsem rád,
už tu na rohu měla stát,
s pihou na svém krásném nosíku
už se asi nosí někde v Mexiku.
- R) Všichni jsou už v Mexiku, ...
- 3) Kde je můj pes, co mě hlídat měl,
že nezaštěkal, kam jen šel,
bez obojku a bez košíku
už se asi toulá v Mexiku.
Kde je ten náš slavný gang,
postrach salonů a postrach bank,
nechali mi všechno pěkně na triku
a už jsou někde dole v Mexiku.
- R) Všichni jsou už v Mexiku, ...
- 4) Kam šel barman, teď tu stál
a chlapů houf, co s nima hrál,
jen zatykač s mojí fotkou visí tu
a ostatní jsou v Mexiku.
Kde je ten chlápek, co tu spal
a ta kočka, co jí nalejval,
šerif právě bere v baru za kliku,
asi jsem měl bejt už taky v Mexiku.
- R) Všichni jsou už v Mexiku,...

VZDUCHOLOĎ

hudba: Jaroslav Uhlíř; text: Zdeněk Svěrák

- 1) Dostanu k narozeninám starší vzducholod',
a proto přijďte všichni k nám před pátou.
Jestliže bude zpuchřelá starší vzducholod',
tak se jí díra zadělá záplatou.
- 2) My máme k narozeninám starší vzducholod',
a proto přijďte všichni k nám před pátou.
Jestliže bude zpuchřelá starší vzducholod',
tak se jí díra zadělá záplatou.
- *) Po vyučování nic nám nezabrání
zbaviti se zátěží, už to s námi stoupá,
nebreč holka hloupá, vrátíme se k večeři.
- 3) Bezpečně pluje oblohou naše vzducholod',
jak věrný pes nám u nohou leží kraj.
My máme k narozeninám starší vzducholod',
v gondole zima není nám, máme čaj.
- 4) My máme vzducholod', my máme vzducholod',
my máme vzducholod' zánovní.
My máme vzducholod', my máme vzducholod',
my máme vzducholod' zánovní.
- +) My máme vzducholod' zánovní.

VZHŮRU NA PALUBU

- 1) Vzhůru na palubu, dálky volají, vítr už příhodný vane nám,
Tajemné příběhy nás teď čekají, tvým domovem bude oceán.
V ráhnoví plachty vítr nadouvá, žene loď v širou dál,
kolébá boky plachetnice, jak by si s ní jenom hrál.
Posádku ani škuner neleká bouře ni uragán,
přítomnost země ohlásí nám příletem kormorán.
- 2) Náš ostrov vzdálený z vln se vynoří, z příboje snů našich pustý kraj.
Zátoku písčitou úsvit odhalí, háj palem, útesy bílých skal.
Příd' krájí vlny i tvůj čas, srdce tvé tluče rázně,
nástrahy moře, nebezpečí s přáteli zvládneš vždy snáz.
V přátelství najdeš pevnou hráz, zbaví tě smutku, básně,
zítra, až naše cesta skončí, staneš se jedním znás.

WHISKY, TO JE MOJE GUSTO

hudba: Vlastimil Hála; text: Petr Kopta

R) Whisky, to je moje gusto, bez whisky mám v srdci pusto,
kdyby ji můj táta pil, byl by tu byl mnohem dýl,
když se ve skle leskne whisky, tak má barman dobrý zisky,
život se dá zkrátka žít, jen když je co, jen když je co,
jen když je co pít.

*) Tu láhev baculatou, tu pestrou vinětu,
tu whisky temně zlatou pije i Manitou,
kdo chce se státi mužem, ten whisky pije rád,
a proto všichni můžem společně zazpívat:

R) Whisky, to je moje gusto, ...

ZA STARÚ BRECLAVÚ

Moravská ze Slovácka

1) Za starú Breclavú, za starú Breclavú
u tej boží muky, u tej boží muky.

2) Stojí tam děvečka
zalajume ruky

3) Zalamuje si jich,
za svojú hlavičkú

4) Komus ňa zanechal,
švarný šohajíčku

5) Já sem t'a zanechal,
enom Pánu Bohu.

6) Aby sas modlila
abych došel domů.

7) Šohaj z vojny jede
s hlavú porúbanú

8) Zavaž ně ju, milá,
naši nepoznajú.

9) Matička poznala,
tatiček nemoheľ.

10) Tatičku můj starý,
já sem z vojny dojel.

ZA SVOU PRAVDOU STÁT

tradicional; text a úprava: Jiří Tichota

- 1) Máš všechny trumfy mládí a ruce čistý máš,
jen na tobě teď záleží, na jakou hru se dáš.
R) |: Musíš za svou pravdou stát, musíš za svou pravdou stát. :|
- 2) Už víš, kolik co stojí, už víš, co bys' rád měl,
už ocenil jsi kompromis a párkrát zapomněl.
R) Že máš za svou pravdou stát ...
- 3) Už nejsi žádný elév, co prvně do hry vpad',
už víš, jak s králem ustoupit a jak s ním dávat mat.
R) Tak hled' za svou pravdou stát ...
- 4) Teď přichází tvá chvíle, teď nahrává ti čas,
tvůj sok poslušně neuhnul - a ty mu zlámeš vaz!
R) Neměl za svou pravdou stát ...
- 5) Tvůj potomek ctí tátu, ty vštěpuješ mu rád
to heslo, které dobře znáš z dob, kdy jsi býval mlád.
6) = 1)
R) Musíš za svou pravdou stát ...

ZA TÚ HORÚ

Moravská

- 1) Za tú horú, za vysokú
mám frajárku černoókú
Za tú horú, za vysokú
mám frajírku černoókú
Palagria hoja milá duša moja
mám frajárku černoókú.
- 2) Šel bych za ňú, cesta je zlá,
ve dně prší, v noci je tma.
Palagria ...
- 3) Ťažké, ťažké rozlúčení,
keď sme spolem naučení.
V komůrce sedávat, huběňky si dávat
do samého rozednění.

ZAJÍCI

hudba i text: Jaromír Nohavica

- 1) Průhledná bílá mlha válí se na mechu
myslivci vstali už ráno
zajíci zalezli a nechce se jim z pelechu
neboť se chtějí dožít vánoc
- R) Vzduchem zní fanfára
tramtará tramtará
po poli kráčejí střelci
já se svou kytarou
zpívám písničku prastarou
o tom že malí budou velcí
- 2) Zajíci naposledy potřesou si tlapkama
a potom oblíknou dresy
začíná speciální slalom mezi brokama
na trati pole louky lesy
- R) Vzduchem zní fanfára ...
- 3) Už volá vrchní zajíc Pravda vítězí!
nohy jsou naše hlavní zbraně
až to tu skončí sraz je v sedm večer na mezi
a teď zajíci hurá na ně
- R) Vzduchem zní fanfára ...

ZÁTOKA

hudba i text: Greenhorns

- 1) V zátoce naší je celej den stín,
dneska je tichá, já dobře vím,
kdy ten stín zmizí i z duše mojí,
za vodou čekám na lásku svoji.
- 2) Poslední dříví jsem na oheň dal,
i kdyby nocí překrásně hřál,
já nespím, to víš, jak bych si přál,
proč si mě Hondy na práci vzal?
- 3) Pomalu svítá a krávy jdou pít,
v sedle zas musím celej den být,
proč má tvůj tatík, ach, tolika stád,
tejden už sháním a nemůžu spát

- 4) Zítřa se vrátím na jižní díl,
v zátoce naší, tam bude můj cíl,
vítr se zdvihá a měsíc je blíž,
zítřa stín zmizí, dobře to víš.

ZELENÉ PLÁNĚ

americká lidová; text: Ivo Fischer

- 1) Tam, kde zem duní kopyty stád,
znám plno vůní, co dechám je tak rád,
čpí tam pot koní a voní tymián,
kouř obzor cloní, jak dolinou je hnán.
Rád žiju na ní, tý pláni zelený.
- R) Dál čistím chlív a lovím v ořeší,
jenom jako dřív mě žití netěší.
Když hlídám stáj a slyším vítr dout,
prosím, ať ji poví, že mám v srdci troud.
- 2) Tam, kde mlejn s pilou proud řeky hnal,
já měl svou milou a moc jsem o ni stál.
Až přišlo psaní, ať na ni nečekám,
prý k čemu lhaní a tak jsem zůstal sám.
- R) Dál čistím chlív a lovím v ořeší ...
- 3) Pak, až se doví z větrnejch stran,
dál, že jen pro ni tu voní tymián,
vlak hned ten ranní ji u nás vyloží
a ona šťastná se k spánku uloží
sem, do mejch dlaní v tý pláni zelený.

ZÍTRA RÁNO V PĚT

hudba i text: Jaromír Nohavica

- 1) Až mě zítra ráno v pět ke zdi postaví,
ještě si naposled dám vodku na zdraví,
z očí pásku strhnu si, to abych viděl na nebe
a pak vzpomenu si, láska na tebe ...
hm hm ... a pak vzpomenu si na tebe.
- 2) Až zítra ráno v pět přijde ke mně kněz,
řeknu mu, že se splet, že mně se nechce do nebes,
že žil jsem, jak jsem žil a stejně tak i dožiju
a co jsem si nadrobil, to si i vypiju ...
- 3) Až zítra ráno v pět poručík řekne pal,
škoda bude těch let, co jsem tě nelíbal,
ještě slunci zamávám a potom líto přijde mi,
že tě láska nechávám samotnou tady na zemi ...
- 4) Až zítra ráno v pět prádlo půjdeš prát
a seno obracet, já u zdi budu stát,
tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj,
prosím nezapomeň, nezapomeň a žij ...

ZLATOKOP TOP

hudba i text: Ruda Harnisch

- 1) Tom dostal jednou nápad,
když přestal v boudě chrápat,
že má se něco stát,
a že byl kluk jak jedle, tak rozhodl se hnedle
a odjel na západ.
Z domova si sebral sílu,
krumpáč, bibli, dynamit a pilu.
Mimoto prut a červy, do torny dal konzervy
a jel zlato vyhledat..
- R) Ty jsi to moje zlato, který mám tak rád,
vždyť ty mi stojíš za to život pro tě dát.
Bez tebe, zlato nic není,
jen ty jsi to moje haťa pat'a potěšení.
Zkrátka a dobře, ty jsi to moje zlato, zlato kočičí.

2) Říkal, že je zlatokop,
o zlato však nezakop, neznal, jak vypadá.
Když marně dlouho kopal,
tak dostal na to dopal, přešla ho nálada.
Sebral si svojí kytaru,
dal si nalejt whisky, brandy v baru
a za poslední nuget tam koupil holce pugét
a přitom ji zazpíval:

R) Ty jsi to moje zlato ...

ZVONÍK

1) Na věži houpá se zvon
a za ním je právě on.
Byl zvoník, zvoník z povolání
a měl jedno velikánské přání.

R) Olovo, olovo na lidi dal,
Quasimodo z Noter Dame.
Trámy a kameny, trámy a kameny jen
z okna ven, dolů dál.

2) Chytli ho, bili ho, mlátili, mučili
za to, že chtěl jen žít a milovat,
nemohl oči své upírat na tu zlobu lidí.
Říkal si pro sebe, proč nejsem z kamene,
Esmeraldo, ty krásná jediná dalas' mu pít.

R) Olovo, olovo ...

3) Pak lano do rukou vzal
a sním ty zvony, zvony rozhoupal.
Zvony, ty krásné zvony,
ze všeho nejvíc miloval.

R) Olovo, olovo ...

ZVĚŘINEC

- 1) Naše zem je kulatá, hmta, hmta, hmtata,
žijí na ní zvířata, hmta, hmta, hmtata.
Kdyby byla placatá, hmta, hmta, hmtata,
nebyla by kulatá, hmta, hmta, hmtata.
- 2) Krásné zvíře prý je slon,
nos má jako heligon.
Kdyby neměl heligon,
nebyl by to žádný slon.
- 3) Žirafa je dlouhatá
a k tomu je nohatá.
Hlavou sahá do nebe,
nohy pajdaj` o sebe.
- 4) Velryba je veliká,
všechno před ní utíká.
Blechy se to netýká,
přec vše před ní utíká.
- 5) Vola jistě každý zná,
leckdo ho za bratra má.
Titul je to případný,
neb vůl je moc nápadný.
- 6) Kachna chutné maso má,
jenom – že je moc drahá.
Laciné se najdou „kách“
denně ve všech novinách.
- 7) Kočka – o té každý zná,
že je hodně falešná.
Proto lidem častičko,
říkává se kočičko.
- 8) Zebra je pruhovaná,
celá jak malovaná.
Ještě jiné zebry jsou,
ty se samy malujou.
- 9) Gorila je známá všem,
je podobná moc lidem.

Proto lidé opilí
maj` podobu gorily.

10) Osel žere bodláčí,
nic ho v bříše netlačí.
Kdyby ho to tlačilo,
nám by to též vadilo.

11) Husa je líbezný pták,
má štěbetavý zobák.
Dává dobrou pečení,
kazívá vysvědčení.

12) Nejkrásnější zvířata
jsou vždy jenom prasata.
Ač se v blátě rýpají,
výborně nám chutnají.

13) Blecha malé zvířátko,
jenže kouše drobátko.
Je to tvor otužilý,
v zimě skáče v košili.

ŽELEZNIČNÍ VLEČKA

hudba i text: Ivan Mládek

- 1) Železniční vlečka, povalila křečka,
skutálel se z náspu do polí.
Zdalipak ses křečku nezranil o vlečku,
zdalipak tě něco nebolí ?
- 2) Dopadlo to výborně, jsem jen trochu v šoku,
spravil by to náprstek nějakého moku.
Na kolejích nebudu už nikdy dělat bobky
leda bych měl na zádech odrazové stopky.

ŽELVA

hudba: Petr Janda; text: Pavel Chrastina

- 1) Ne moc snadno se želva po dně honí,
velmi radno je plavat na dno za ní.
Potom počkej až se zeptá na to, co tě v mozku lechtá.
Nic se neboj a vem si něco od ní.
- R) Když si někdo pozor nedá, jak se vlastně želva hledá,
ona ho na něco nachytá,
i když si to pozděj` vyčítá.
- 2) Abych zabil dvě mouchy jednou ranou,
želví nervy od želvy schovám stranovou.
Jednu kád' tam dám pro sebe, a pak aspoň pět pro tebe.
Víš, má drahá a zbytek je pod vanou.
- R) Když si někdo pozor nedá, ...
- 3) Ne moc lehce se želva po dně honí,
ten, kdo nechce, tak brzy slzy roní,
jeho úsměv se vytratí a to se mu nevyplatí.
Má se nebát želew a spousty vodní!
- R) Když si někdo pozor nedá, ...

- 1) Když kapky deště buší na rozpálenou zem,
já toužím celou duší dát živou vodu všem,
už v knize knih je psáno: bez vody nelze žít,
však ne každému je dáno z řeky pravdy pít.
- R) Já mám žízeň, věčnou žízeň,
stačí říct, kde najdu vláhu
a zchladím žáhu pálivou,
ó, já mám žízeň, věčnou žízeň,
stačí říct, kde najdu vláhu,
a zmizí žízeň, žízeň, žízeň.
- 2) Stokrát víc než slova hladká jeden čin znamená,
však musíš zadní vrátka nechat zavřená,
mně čistá voda schází, mně chybí její třpyt,
vždyť z moře lží a frází se voda nedá pít.
- R) Já mám žízeň, ...
- 3) Jak vytékají říčky zpod úbočí hor,
tak pod očními víčky já ukrývám svůj vzdor,
ten pramen vody živé má v sobě každý z nás
a vytryskne jak gejzír, až přijde jeho čas.
- R) Já mám žízeň, ... 2x

A	a te réhradice	1
	afričancata	1
	ahoj slunko	2
	amazonka	2
	anděl	3
	ascalona	4
B	barbora píše z tábora	4
	barevný svět	5
	batalion	6
	bedna od whisky	6
	bible	7
	bláznova ukolébavka	8
	blizzard	8
	bon soir mademoiselle paris	9
	boršická	9
	boty proti lásce	10
	briga ariel	10
	buráky	11
C	carpe diem	12
	co jsem měl dnes k obědu	13
	colorado	14
	což se mně, má milá	15
	černý muž	15
	červená řeka	16
	čí so hode	16
	čtyři bytelný kola	17
D	dajána	18
	dárky	19
	darmoděj	20
	dej mi víc své lásky	21
	den je krásný	21
	dělání	22
	dezertér	22
	divoké koně	23
	dokud se zpívá	24
	don diego	24
	duní kláda korytem	25
E	elektrický valčík	26
	ešče si já pohár vína zaplatím	27
	eště som sa neoženil	27
F	franky dlouhán	28
G	grónská písnička	29
H	hance	30
	hlavně, že jsme na vzduchu	31
	hlídač krav	31
	ho ho watanay	32
	holubí dům	32
	honky tonky blues	33
	horo, horo, vysoká jsi	33
	hráz	34

	hudsonské šífy	34
CH	chajda	35
I	chodím po broadway	36
	igelit	36
	indián	37
	island	37
	išiel macek do malacek	38
J	já budu chodit po špičkách	38
	jarní tání	39
	jasná zpráva	40
	jdem zpátky do lesů	40
	jižní kříž	41
	johanka	42
	jožin z bažin	42
	jupití já jou	43
K	kamarádka lípa	44
	kamínky	44
	kapr	45
	kdyby tady byla taková panenka	45
	když jsem šel z hradíště	46
	když se zamiluje kůň	46
	když mě brali za vojáka	47
	klobouk ve křoví	47
	kluziště	48
	kometa	48
	kozela	49
	krajina po bitvě	50
	krajina posedlá tmou	51
	krávy, krávy	52
	kytka	52
	kytky	53
L	lachtani	54
	listopad	55
	little big horn	56
	lod' john b.	56
M	mackie messer	57
	metro pro krtky	57
	míle	58
	mlýny	59
	montgomery	60
	mravenci ukolébavka	60
	mrazík	61
	my pluli dál a dál	62
N	na kameni kámen	62
	nahrobní kámen	63
	náměšť	64
	naušnice z třešní	64
	není nutno	65
	neopouštěj	66
	nezacházej slunce	66

O	o blechách a tak	66
	okno mé lásky	67
	okoř	68
	osamělý město	68
	outsider waltz	69
P	parta z ranče y	70
	peřina	70
	pijte vodu	71
	píseň zhrzeného trampa	72
	piskající cikán	73
	po potoce chodila	73
	podvod	74
	pohádka o princezně a o hrádku	74
	polámal se mraveneček	75
	poštorenská kapela	75
	potulní kejklíři	76
	povídej	77
	pramíněk vlasů	77
	pravda a lež	78
	prázdniny u babičky	79
	přítel	80
	ptáčata	81
	ptačí král	82
	pulnoční království	83
R	racek	83
	rána v trávě	84
	ring-o-ding	84
	rodné údolí	85
	rosa na kolejích	86
	rovnou	86
	rozcvička	87
	rukávy	88
	růže kvetou dál	89
	růže z papíru	89
	růže z texasu	90
	rychlé šípy	91
S	salome	92
	sbohem galánečko	93
	sbohem lásko	93
	severní vítr	94
	skládanka	94
	slavici z madridu	95
	slunovrat	95
	snad jsem to zavinil já	96
	spím v obilí	96
	spinkej	97
	stánky	97
	stará archa	98
	starý příběh	98

	statistika	99
	strom	100
	šípková růženka	100
T	tak dávno již	101
	tisíc mil	102
	to ta heřpa	102
	toulavej	102
	trpasličí svatba	103
	třešně zralý	104
	tři citrónky	105
	tři čuníci	106
	tři kříže	107
	tři myši	108
	tři přání	108
	tři rybky	109
	tulácký ráno	110
U	u mravenčí skály	110
	ukolébavka pro kubu a lenku	111
	už koníček pádí	112
V	v moři je místa dost	112
	valčíček	113
	válka růží	114
	variace na renesanční téma	114
	večerka	114
	veličenstvo kat	115
	velrybářská výprava	116
	víněčko bílé	117
	vinnetou	117
	vinohrady	117
	vlaštovko let'	118
	voda se neutopí	118
	vrána	119
	všichni jsou už v mexiku	120
	vzducholod'	121
	vzhůru na palubu	121
W	whisky, to je moje gusto	122
Z	za starú breclavú	122
	za svou pravdou stát	123
	za tú horú	123
	zajíci	124
	zátoka	124
	zelené pláně	125
	zítra ráno v pět	126
	zlatokop top	126
	zvoník	127
	zvěřinec	128
	železniční vlečka	129
	želva	130
	žízeň	131